

DECIZIE

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

14 februarie 2024

mun. Chișinău

Completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor,

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Ion Malanciuc
Oxana Parfeni
Aliona Donos

Grefier

Silvia Calaraș

Cu participarea:

reclamantului
reprezentaților părâtei, avocații

Anatolie Gîrbu
Roger Gladei
Valeriu Cernei

examinând în ședință de judecată publică, în procedura contenciosului administrativ, cererea de contestare depusă de Anatolie Gîrbu împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor cu privire la anularea deciziei nr. 3 din 05 decembrie 2023 „Cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor” și dispunerea/obligarea Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor de a emite actul administrativ individual favorabil, de promovare a evaluării,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 12 decembrie 2023, Anatolie Gîrbu a depus cerere de contestare împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, solicitând admiterea integrală a cererii, anularea deciziei Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, nr. 3 din 05 decembrie 2023 „Cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al

Procurorilor” și dispunerea/obligarea Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor să emită actul administrativ individual favorabil, de promovare a evaluării (art. 206 alin. (1) lit. a) și art.224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ).

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, deținând funcția de procuror, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Ungheni, în perioada anterioară, a fost înaintat de două colective ale procuraturii, și anume Procuratura raionului Ungheni și Procuratura raionului Călărași, în calitate de candidat, la concursul pentru alegerea în funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

A precizat că, în perioada 05 decembrie 2005-03 mai 2021 a deținut funcția de procuror în Procuratura raionului Ungheni, iar în perioada 04 mai 2021- 16 ianuarie 2023, a deținut funcția de adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii raionului Călărași. Ulterior a revenit în funcția anterioară de procuror în Procuratura raionului Ungheni. La 14 aprilie 2023, prin ordinul Procurorului General interimar a fost numit în funcția de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Ungheni pe un mandat de 5 ani, începând cu 18 aprilie 2023, funcție care și o deține. În cadrul activității, prin ordinul Procurorului General nr. 95-p/29 ianuarie 2018 i-a fost acordată Medalia „Pentru serviciu impecabil”, clasa III, iar prin ordinul Procurorului General nr. 85-p/26 ianuarie 2016, Insigna „Eminent al Procuraturii”, prin ordinul Procurorului General nr. 61-p/25 ianuarie 2018, mulțumire. Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-151/14 din 20 august 2014, i s-a acordat gradul de clasificare de o treaptă mai înaltă decât prevede funcția, Consilier juridic de rangul III. Pe parcursul activității nu a fost sancționat.

Reclamantul a afirmat că, prin modificările la Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, în special art.69, au fost introduse proceduri pre-vetting pentru candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor. La 10 martie 2022, a fost adoptată Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, în vigoare din 16 martie 2022 (în continuare Legea nr. 26/2022). Conform Legii nr. 26/2022, s-a instituit o procedură extraordinară de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, al Consiliului Superior al Procurorilor, precum și a candidaților la funcția de membru în organele specializate ale acestora, ca etapă obligatorie a procesului de selectare a candidaților și de alegere sau numire a acestora în funcțiile respective. În temeiul art.15 alin.(8) din Legea nr. 26/2022, s-a extins până la 27 martie 2022 termenul pentru depunerea dosarelor candidaților la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, al Consiliului Superior al Procurorilor și la funcția de membru în organele specializate ale judecătorilor și procurorilor. Până la expirarea acestui termen, candidații care și-au depus dosarele în condițiile cadrului normativ în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentei legi își pot retrage candidatura printr-o cerere, iar în privința acestora nu se va aplica procedura de evaluare. Conform art.15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 26/2022, Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 7 zile de la emiterea de către Comisia de evaluare a deciziei de evaluare a ultimului candidat la funcția de membru în consiliul respectiv, înscris la alegeri sau concurs până la 27 martie 2022, vor convoca

Adunarea Generală pentru alegerea membrilor consiliului respectiv, care va fi organizată în cel mult 35 de zile de la data convocării.

Începând cu 21 iunie 2022, până la momentul adoptării deciziei, a răspuns succesiv și a avut o comunicare constantă cu secretariatul Comisiei, prezentând documentele necesare realizării exercițiului de evaluare. Nu s-a retras din concursul pentru obținerea mandatului de membru în Consiliul Superior al Procurorilor, fiind publicată Lista candidaților înscriși pentru funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor. În aceste condiții, a fost supus evaluării prealabile. Procedura de evaluare a început la data când Consiliul Superior al Procurorilor a remis Comisiei de evaluare lista candidaților la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor. Prin decizia nr. 36 din 2 iunie 2023 Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a decis nepromovarea evaluării la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor. În rezultatul contestării, prin decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă acțiunea înaintată.

Reclamantul a susținut că, prin decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a decis nepromovarea evaluării. Decizia i s-a comunicat, prin intermediul poștei electronice, la data de 08 decembrie 2023. Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, prin decizia contestată a decis că, candidatul nu întrunește criteriile de integritate etică și financiară, întrucât s-au constatat dubii serioase cu privire la respectarea de către candidat a criteriilor de integritate etică și financiară și, astfel, nu promovează evaluarea.

Decizia adoptată este axată pe două aspecte: aspectul financiar - neplata unei sume cu titlu de impozit pentru creștere de capital; aspectul etic - nedeclararea anterioară a unei părți sociale a soțului dintr-o societate și achiziția unui vehicul la un preț derizoriu. Decizia contestată este un act administrativ individual defavorabil ilegal, care prin raportare la art. 10, art. 11 alin. (1) lit.a) din Codul administrativ, impune sarcini, afectează drepturile, interesele legitime ale persoanei. Natura actului administrativ generează două condiții: materială - ceea ce presupune respectarea normelor de drept substanțial, care se aplică actului administrativ individual defavorabil/favorabil; formală - presupune respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual, cât și a principiilor: egalității de tratament (art.23 din Codul administrativ), eficienței (art.28 din Codul administrativ), proporționalității (art.29 din Codul administrativ), securității juridice (art.30 din Codul administrativ) și motivării actelor administrative individuale/operațiunilor administrative (art.31 din Codul administrativ).

Cu trimitere la prevederile art.29 din Codul administrativ, art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, reclamantul a susținut că, decizia Comisiei reprezintă un act administrativ individual, emanat de la o entitate publică, care produce efecte juridice cu repercusiuni directe asupra sa, în context citând și prevederile art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Prin decizia emisă a fost înlăturat de la participarea în concursul pentru ocuparea funcției de membru al Consiliului Superior al Procurorilor, dar și a fost dată apreciere nivelului de integritate și probitate

profesională. Această situație acordă un caracter defavorabil dublu actului administrativ emis, pe de o parte sunt afectate direct drepturile și interesele legitime.

Prin prisma prevederilor art. 20, art. 44 alin. (1), art. 189 alin. (1), art. 19, art. 163 lit. c) din Codul administrativ, precum și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, a indicat că, fiind vizat în mod direct în decizia contestată, este subiect procedural al cărui drept legitim a fost încălcat și este îndreptățit în a-și revendica acest drept prin intentarea unei acțiuni în instanța de contencios administrativ. În cazul de față, procedura prealabilă nu este obligatorie, legea prevăzând adresarea direct în instanța de contencios administrativ.

Promovarea evaluării constituie un act administrativ individual obligatoriu, dar nu discreționar. Întrunirea cumulativă a condițiilor din art. 8 alin. (2) și (4) din Legea nr.26/2022 generează obligația Comisei de evaluare de a emite o decizie favorabilă de promovare la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor, sub aspectul corespunderii criteriului de integritate financiară și etică. Autoritatea, Comisia de evaluare are doar o discreție procedurală, care se referă la investigarea și clarificarea stării de fapt din oficiu (și alte aspecte privind pregătirea și emiterea actului administrativ individual), fapt care nu implică atribuirea actului administrativ individual la cel discreționar. Astfel, argumentele aduse în cerere țin de discreția procedurală.

În contextul prevederilor art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit.a), b), art. 132 alin.(1), (2), art. 137 alin.(1), (2), (3), (4), art. 21 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, precum și ale art. 14 alin. (6) din Legea nr. 26/2022, reclamantul a indicat că, din esența dispozițiilor Codului administrativ, legalitatea/ilegalitatea actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: legalitatea/ilegalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanțial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil și legalitatea/ilegalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual. Totodată, respectarea principiilor: egalității de tratament, eficienței, proporționalității, securității juridice și motivării actelor administrative individuale/operațiunilor administrative. Întrebarea esențială la care instanța de judecată competentă urmează să ofere un răspuns, se rezumă dacă reclamantul întrunește condițiile, conform art.8 alin. (2) și (4) din Legea nr. 26/2022, adică are dreptul la emiterea deciziei de promovare și dacă Comisia de evaluare este obligată să emită o asemenea decizie. Răspunsul implică un control judecătoresc, care să cuprindă aspectele de legalitate formală și materială, inclusiv respectarea de către Comisia de evaluare a principiului proporționalității (art.54 din Constituție, art.29 din Codul administrativ), egalității de tratament (art.23 din Codul administrativ) și securității juridice (art.30 din Codul administrativ). În toate cazurile, obligația de respectare a proporționalității este o sarcină probatorie exclusivă a autorității publice (art.93 alin. (2) din Codul administrativ). Sintagma utilizată „dubiu serios” constituie termen generic, nedefinit, care și constituie nucleul actului administrativ. Aceasta nu oferă discreție, dar o marjă în stabilirea faptelor de la abstract la concret și, în consecință, aplicarea normelor cât mai adecvată la un anumit caz (așa numită justiție echitabilă). Erorile cel mai des întâlnite la aplicarea unor astfel de concepte juridice se referă la corecta stabilire a faptelor și interpretarea legii. Comisia la reevaluare nu a constatat în decizie că, în mod culpabil, nu ar fi declarat averea sa conform

legislației în vigoare sau că averea dobândită de către candidat în ultimii 15 ani nu ar corespunde veniturilor pe care el le-a declarat. În rezultatul verificărilor realizate, au fost constatate venituri legale.

Luând cunoștință de decizia contestată, a evidențiat că, pe lângă nepromovarea concursului, Comisia a constatat dubii serioase cu privire la conformitatea candidatului cu criteriile de integritate etică și financiară. Această concluzie este de natură să prejudicieze grav și iremediabil imaginea și probitatea profesională a sa, inclusiv în măsura în care să determine pierderea funcției ocupate. Drept urmare, se impune a fi calificată ca fiind una ilegală și contrară prevederilor normative ce reglementează speța, dar și cu depășirea competențelor acordate prin lege Comisiei specializate, redând în context prevederile art. 8 alin. (2) lit.a),b),c), alin.(4) din Legea 26/2022.

Referitor la motivele ce au stat la baza deciziei contestate, ce au condus la nepromovarea sa, redând motivarea acesteia, reclamantul a notat că, din analiza efectuată de comisie, decizia sub aspectul respectiv nu se bazează pe examinarea obiectivă a cazului vizat. Cu referire la dubiile serioase privind integritatea etică și financiară, la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor, în ceea ce privește sursa mijloacelor bănești depusă în perioada 2011-2014, în 2 conturi de depozit, înregistrate pe numele soției sale, a menționat că, Comisia, cu referire la cele 2 conturi și gestionarea lor, nu a luat în considerare că informația prezentată de el, în calitate de candidat, precum și declarațiile persoanelor date în cadrul ședinței de judecată la Curtea Supremă de Justiție, se referă la anumite acțiuni/evenimente care s-au produs într-o perioadă de aproximativ 10 ani în urmă. Din opinia Comisiei se atestă că, concluziile invocate drept dubii serioase pe unele circumstanțe ne semnificative, care în fapt nu schimbă esența cazului și anume faptul necunoașterii de către el și soția sa rulajul mijloacelor bănești din contul gestionat din numele ei. Accentuarea atenției Comisiei asupra unor omisiuni neesențiale, efectiv nu pot fi puse la baza unor decizii. Poziția Comisiei, reieșind din modul de expunere, parcă ar purta un caracter definitiv și nu de stabilire și înlăturare a unor dubii evidente. De altfel, mențiunea Comisiei cu referire la declarațiile unui martor în cadrul ședinței în cadrul Curții Supremă de Justiție, nu au fost indicate veridic, care a menținut poziția precum că nu a informat fiica despre deschiderea contului, iar insistarea pe o oarecare neclaritate a perioadei de informare, nu este serioasă. Acest aspect deja a fost constatat prin decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție. Cu referire la aceste două conturi bancare și ceea ce deja a fost constatat în cadrul deciziei din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, în baza declarațiilor martorilor, că în fapt candidatul nu a cunoscut în general de existența acestor conturi bancare și cu atât mai mult, modul de gestionare a lor, iar Comisia nu a stabilit prin nicio circumstanță, de fapt, constatată că ar fi cunoscut despre existența acestor conturi. Or, jonglarea cu unele declarații extrase din context nu acordă Comisiei oportunitatea de a declara că există dubii referitoare la acest aspect.

La fel, reclamantul a precizat că, la examinarea cauzei a fost prezentată cererea soției din 26 iulie 2023 și răspunsul BC „Banca Socială” SA, prin care a fost informat că, actele în original ale operațiunilor bancare din conturile bancare vizate, pot fi eliberate doar la cererea organelor abilitate de legislație. În context, pentru a exclude orice interpretare în defavoarea sa și a stabili cu certitudine cine a semnat actele în

cauză, a solicitat în scris și în cadrul audierii publice ca de către Comisie să fie solicitate de la Bancă actele vizate supra, pentru a fi posibilă expertizarea semnăturii și stabilirea cu certitudine cine a semnat actele aferente deschiderii și gestionării conturilor bancare respective. Comisia nu a acceptat solicitarea candidatului și nu i-a dat curs, cu toate că a conchis că o evaluare a scrisului de mână, ar putea, probabil, clarifica dacă soția candidatului a fost implicată în deschiderea și gestionarea contului bancar, dar acest lucru nu ar rezolva problemele legate de sumele de bani care au intrat și ieșit din conturile bancare la banca A și B și de participarea candidatului și a soției sale și altor persoane în activitatea conturilor. Argumentele Comisiei se contrazic reciproc și anume, dacă recunoști faptul că o expertiză grafoscopică ar clarifica implicarea sau neimplicarea soției candidatului în deschiderea și gestionarea conturilor bancare, atunci nu poți să-i impui acesteia problemele legate de sumele de bani respective și cu atât mai mult, lui, atât timp cât nu este constatat prin nimic implicarea persoanei respective. Astfel, Comisia în cadrul evaluării reluate nu a elucidat aspectul enunțat supra obiectiv și până la capăt, bazându-și decizia pe presupuneri și interpretarea în defavoarea candidatului a acestor presupuneri. În acest caz, în opinia sa, era esențială admiterea solicitării cu privire la obținerea de către Comisie a documentelor originale de la Bancă, în vederea dispunerii unei expertize gazoscopice, ceea ce facilita înlăturarea oricăror dubii la aspectul examinat.

În ceea ce privește modificarea statutului locuinței de serviciu în vederea privatizării și vânzării bunului, reclamantul redând poziția Comisiei din decizie referitor de nepromovare, a susținut că Comisia a avut o atitudine părtinitoare, cu interpretarea evident denaturată a circumstanțelor probatorii prezentate și administrate în cadrul evaluării reluate. Comisia a stabilit că, prin hotărârea judecătorească din anul 2008, a fost obligată administrația publică locală de a-l asigura cu locuință de serviciu, în temeiul Legii cu privire la Procuratură în vigoare în acel moment, însă Comisia nu a luat în calcul și nu a specificat că, în temeiul art. 38 din Legea nr. 118/2003 cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, autoritatea publică, în cazul în care un procuror nu avea o locuință sau era necesar să-și îmbunătățească condițiile de locuit, în termen de un an de la numirea procurorului, trebuia să îi asigure locuință de serviciu pe perioada activității sale în localitatea respectivă, ceea ce administrația publică locală nu a făcut. Activând în Procuratura raionului Ungheni din anul 2005, la solicitarea sa, în scris, de a-i fi acordată locuință de serviciu, nu a fost asigurat cu acel spațiu locativ de serviciu. Drept urmare, s-a adresat în instanța de judecată. După emiterea hotărârii judecătorești, administrația publică locală nu și-a onorat obligația și abia peste 4 ani, în anul 2012, a dispus acordarea unui apartament de serviciu, mai bine zis a unui apartament pentru 2 procurori, cu hotărâri judecătorești distincte, divizându-l formal în două, cu baie și bucătărie comună, doar pe hârtie, însă în realitate nu i-a fost dat în primire, deoarece era ocupat abuziv de o persoană care nici nu avea drepturi asupra aceluși apartament. La obiecțiile aduse, administrația publică locală a rămas din nou apatică. Astfel, în contextul în care dreptul său nu a fost respectat mulți ani, deși avea o hotărâre judecătorească, de către administrația publică locală a fost exclusă sintagma „de serviciu”. Aproximativ în anul 2016, a intrat împreună cu colegul în posesia aceluși apartament, constatând lipsa condițiilor de trai, deoarece

era într-o stare deplorabilă, necesitând reparație capitală, totodată, își întemeiase familia. Ulterior privatizării, au decis înstrăinarea acestuia pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și în anul 2018, l-a înstrăinat la suma de 125 000 de lei.

Deși, în decizia din 05 decembrie 2023, s-a recunoscut că, pe deplin și nu a contestat niciodată dreptul candidatului de a primi o locuință de serviciu sau hotărârea aferentă a instanței din 2008, Comisia găsește dificil să accepte argumentele candidatului cu privire la modul în care a încercat să-și „revendice” drepturile. În final, a stabilit că, comportamentul său, îndreptat în realizarea drepturilor sale, nu este conform criteriilor etice și financiare stabilite de Legea nr. 26/2022, în legătură cu acest aspect. În opinia reclamantului, argumentele Comisiei se contrazic între ele, reiterând că, activând în funcția de procuror și având anumite drepturi, le-a revendicat pe calea legală, prin instanța de judecată. Comisia nu a luat în vedere că nu i-a fost respectat dreptul ce-i revenea prin Legea nr. 118/2003 cu privire la Procuratură. Mai mult, hotărârea judecătorească irevocabilă din 25 martie 2008, prin care administrația publică locală a fost obligată să-l asigure cu locuință de serviciu, nu a fost pusă în executare. Subsecvent, a survenit dreptul de a solicita despăgubiri juridice rezultate din neexecutarea unei hotărâri definitive. Astfel, nu a cerut decât respectarea dreptului său, executarea hotărârii judecătorești definitive și să fie despăgubit pentru nerespectarea și neexecutarea la timp a obligațiilor față de el, urmărind astfel un scop legitim. În context, a citat cauza Curtții Europene a Drepturilor Omului, hotărârea din 17 septembrie 2013, Antoci C. contra Republicii Moldova.

Reclamantul a notat că, deși, Comisia admite că putea avea câștig de cauză în cazul inițierii unor proceduri în fața CtEDO, totuși, a insistat că anume această procedură era de urmat, fără a lua în considerare că părțile în cadrul raporturilor juridice de drept privat pot să convină și la soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, evitând costuri și cheltuieli suplimentare.

De asemenea, a indicat existența încălcărilor de procedură admise de către Comisie, ce afectează valabilitatea deciziei nr. 3 din 05 decembrie 2023. În cadrul procedurii de reevaluare, Comisia nu i-a oferit accesul la dosarul administrativ în original, confirmând că există doar în formă digitală, fapt ce exclude existența unui document cu semnătură olografă în original. Cu trimitere la prevederile art. 121 din Codul administrativ, care stabilește condițiile de valabilitate ale actului administrativ și anume dacă este semnat cu semnătură olografă sau electronică, în dosarul candidatului nu există un act administrativ valabil, conform prevederilor legislației Republicii Moldova. Cu scopul de a identifica actul administrativ în original, producător de efecte juridice, a fost verificată poșta electronică și a constatat că i-a expediat candidatului un act în format electronic cu extensia „pdf”, fără semnătură electronică. Totodată, actul electronic menționat conținea imitarea grafică a semnăturii olograf. În acest context, în rezultatul analizei mai multor decizii ale Comisiei, publicate pe site-ul oficial al Consiliului Superior la Procurorilor și cel al Comisiei pre-vetting, a constatat că semnăturile sunt identice după dimensiuni și forma caracterelor. În situația în care se pretinde că, pe deciziile Comisiei pre-vetting au fost aplicate semnături olograf, reproducerea identică după dimensiuni și forma caracterelor grafice a mai multor semnături este imposibilă. Ulterior, la data de 08 decembrie 2023, la adresa sa de e-mail, din adresa secretariatului Comisiei pre-

vetting, nu de la Comisie, a parvenit un e-mail cu conținutul: „Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor (în continuare „Comisia”), Vă expediază Decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor, care a fost întocmită în limbile engleză și română și care este anexată (în ambele limbi) la prezentul mesaj”. La mesajul dat, erau anexate două fișiere format „pdf”, fără semnătură electronică. Actul expediat era în format electronic cu extensia „pdf”, fără semnătură electronică. Totodată, ca și în cazul fișierului intitulat decizia nr. 36 din 2 iunie 2023, actul electronic menționat conținea imitarea grafică a semnăturii olograf. În opinia sa, nu se regăsește o decizie valabilă în condițiile legii în privința sa, deoarece decizia corespunde criteriilor de la art. 121 din Codul administrativ, dacă este semnată, olograf sau electronic. Respectiv, în cazul în care la dosarul său nu se regăsește o astfel de decizie, în prezent rămân în vigoare constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție. În lipsa unui alt act administrativ, a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor de a-i fi respectat dreptul de a fi ales în funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor, dreptul la autoadministrarea procuraturii, dreptul la demnitatea și reputația profesională a procurorului, dreptul fundamental la independență și inamovibilitate a procurorului, dar și dreptul fundamental la administrare. În context, a citat prevederile art. 121 alin.(1), (2), (3), (4) din Codul administrativ, art. 65 alin.(1), (2), (3), art.68 alin.(1), (2), art. 69 alin.(3²), (3³) din Legea cu privire la Procuratură.

Cu referire la prevederile din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr. 26/2022, Președintele Comisiei: a. exercită atribuțiile stipulate în art. 3 alin. (3) din Legea nr. 26/2022; b. semnează procesele-verbale ale ședințelor, deciziile, scrisorile și altă corespondență din numele Comisiei; c. gestionează activitățile zilnice ale secretariatului, e. deciziile cu privire la candidați în conformitate cu art. 13 din Legea nr. 26/2022 (concluzii preliminare, parțiale sau finale ale evaluării). La caz, scrisorile de informare parvenite de la Secretariatul pre-vetting trebuie să fie semnate de către Președintele Comisiei. Astfel, la data de 11 decembrie 2023, a fost notificat Consiliul Superior al Procurorilor de către Secretariatul pre-vetting că există trei decizii de nepromovare a trei candidați, însă nu sunt semnate de către Președintele Comisiei și nu sunt atașate deciziile Comisiei în formatul actelor generatoare de efecte juridice. În opinia sa, poate genera efecte juridice doar decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, în care Completul de judecată special a reținut prezența încălcării garanțiilor procedurii administrative de evaluare, cum ar fi: dreptul la o examinare deplină a faptelor; dreptul la o decizie motivată și imparțială; dreptul la audiere efectivă; dreptul de acces la dosarul administrativ; dreptul de a fi implicat efectiv în procedura de evaluare; dreptul la colaborare efectivă în clarificarea stării de fapt și dreptul la o decizie fără erori discreționare în partea aprecierii probelor, redând în continuare textul acesteia la acest capitol. Completul de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție este limitat în adoptarea unei decizii finale, totuși argumentele, concluziile și constatările sale sunt obligatorii și executorii pentru Comisia de

evaluare. Această concluzie se desprinde direct din prevederile art. 120 din Constituția Republicii Moldova, care reglementează caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive. Completul special de judecată și-a întemeiat argumentul său pornind și de la jurisprudența Curții Constituționale, care a reliefat că, chiar dacă completul special al Curții Supreme de Justiție nu poate obliga Comisia de evaluare să promoveze candidatul evaluat, argumentele și concluziile făcute de această instanță în cazul soluționării contestațiilor rămân obligatorii pentru Comisie (DCC nr.42 din 06 aprilie 2023 §143).

În vederea realizării unei activități legale, constructive, conform principiilor de drept enunțate, s-a constatat că, decizia Comisiei este un act administrativ individual prin care se finalizează procedura administrativă. Conceptul de procedură administrativă definit în art. 6 din Codul administrativ și cel de autoritate publică definit în art. 7 din Codul administrativ, are o funcție universală, aplicabil pentru orice domeniu/subdomeniu al dreptului public. Pentru aceste motive, Comisia avea și are obligația să aplice normele Codului administrativ și normele de procedură din Legea nr. 26/2022, în partea ce se referă la aspectele derogatorii de la caracterul uniform al Codului, cum ar fi principiul legalității (art. 21), principiul cercetării din oficiu (art. 22), principiul egalității de tratament (art. 23), principiul bunei-credințe (art. 24), principiul imparțialității (art. 25), principiul limbii de procedură și rezonabilității (art. 26, art. 27), principiul eficienței (art. 28), principiul proporționalității (art. 29), securității juridice (art. 30), principiul motivării actelor administrative și operațiunilor administrative (art. 31), principiul comprehensibilității (art. 32), cel al protecției încrederii legitime și altele.

Conform Opiniilor Comisiei de la Veneția, principiilor internaționale, ce au prioritate în coraport cu prevederile Legii 26/2022, este aplicabil unicul act generator de efecte juridice și anume decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție citată supra. Acest act permite înscrierea sa în calitate de candidat în lista candidaților la alegeri în calitate de membri în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor. În continuare, au fost citate prevederile art. 4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și constatări din decizia Curții Constituționale nr. 20 din 09 noiembrie 2023. Determinant este de a oferi argumentare imperativă cu privire la prevederile Legii nr.180 din 07 iulie 2023, care, în sensul articolului 3 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (2), Comisia de evaluare nu este autoritate publică în sensul prevederilor Codului administrativ. Activitatea Comisiei de evaluare nu este publică, cu excepțiile stabilite de Legea nr. 26/2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor și de Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de evaluare. Deși, această prevedere a fost adoptată după pronunțarea deciziei de către Curtea Supremă de Justiție, totuși, Legea nu poate contravine Constituției Republicii Moldova, hotărârilor Curții Constituționale și naturii juridice a unui act emis de o autoritate publică, generator de efecte juridice.

Prin prisma prevederilor art.189 alin. (1), art.5, art.10, art.17 din Codul administrativ, reclamantul revendică încălcarea dreptului său de a candida și de a fi membru al Consiliului Superior al Procurorilor, dreptul de a fi ales în organul autoadministrării sistemului Procuraturii. Cu trimitere la prevederile art.209 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, a afirmat că, prezenta acțiune este o varietate a acțiunii

în obligare. Prin acțiunea în obligare se urmărește anularea unui act administrativ individual, prin care s-a respins solicitarea reclamantului în procedura administrativă și obligarea autorității publice să emită actul administrativ individual solicitat, în sensul art. 206 alin. (1) lit. a) și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Specificul prezentei acțiuni în obligare rezidă în faptul că, dacă instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată, atunci anulează decizia Comisiei și dispune reluarea procedurii de evaluare a candidatului de către Comisia de evaluare. Este important a se constata că, termenul pentru depunerea cererii este restrâns, de 5 zile, deși, Comisia a investigat trei luni candidatul, astfel, este disproporțional.

La 18 decembrie 2023, Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a depus referință, considerând cererea de chemare în judecată neîntemeiată.

Totodată, a menționat că, decizia nr.3 din 05 decembrie 2023 este legală și nu încalcă drepturile și interesele legale ale reclamantului. Activitatea Comisiei este reglementată de Legea nr.26/2022. Suplimentar, Comisia este organizată și funcționează potrivit prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei (Regulamentul Comisiei), adoptat în cadrul ședinței Comisiei din 22 aprilie 2022, cu modificările ulterioare.

Reclamantul a fost evaluat inițial începând cu 23 ianuarie 2023. Procesul de evaluare inițială a candidatului a parcurs următoarele etape, stabilite de art.9-12 din Legea nr.26/2022: 1. Inițierea procedurii de evaluare: acumularea datelor inițiale și depunerea declarației de avere și interese personale -art.9; 2. Acumularea informației-art.10; 3. Elucidarea neclarităților depistate,- prin solicitarea și obținerea de la candidat a datelor și informațiilor suplimentare -art.10 alin.(7); 4. Invitarea candidatului la audieri în ședință publică, în urma examinării informației acumulate; 5. La solicitarea candidatului, oferirea accesului la materialele evaluării, cu cel puțin 3 zile până la audiere - art. 12 alin.(4) lit.c); 6. Audierea candidatului și, după caz, prezentarea post-audiere a datelor și informațiilor suplimentare - art. 12; 7. Emiterea deciziei motivate privind constatarea promovării sau nepromovării evaluării - art. 13; În final, după finalizarea evaluării inițiale, a fost emisă decizia nr.36 din 02 iunie 2023 privind candidatura lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor. La 16 iunie 2023, reclamantul a contestat decizia emisă după finalizarea evaluării inițiale, iar la 01 august 2023, completul de judecată special instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție a emis decizia prin care a admis contestația reclamantului, anulând decizia Comisiei emisă în urma evaluării inițiale și dispunând reevaluarea reclamantului.

În vederea executării obligațiilor sale legale rezultate din prevederile Legii nr.26/2022 și decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, Comisia a inițiat reluarea procedurii de evaluare a reclamantului. În urma reevaluării, s-a emis decizia nr.3 din 05 decembrie 2023 cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor.

Cu trimiterea la prevederile art. 14 alin.(10) din Legea nr.26/2022, art. 19 alin.(1) din Regulamentul Comisiei, a susținut că, procesul reluat de evaluare a unui candidat parcurge etapele prevăzute de art.10-12 din Legea nr.26/2022 și art.19 din Regulamentul Comisiei: 1. Inițierea procedurii reluate de evaluare, care s-a realizat

la 08 septembrie 2023.2. În măsura în care sunt necesare, solicitarea documentelor și informației necesare de la persoane fizice și juridice de drept public sau privat - art.10 din Legea nr.26/2022. Comisia a colectat informații suplimentare din diverse surse, după cum a fost necesar, pentru a aborda problemele examinate în cadrul evaluării reluate. 3. Dacă este necesar, elucidarea neclarităților depistate, prin solicitarea de la candidat, la orice etapă a procedurii reluate de evaluare, a datelor și informațiilor suplimentare - art.10 alin. (7) din Legea nr.26/2022 și art. 19 alin.(1) lit.b din Regulamentul Comisiei. Reclamantul a răspuns la o întrebare scrisă din partea Comisiei, inclusiv 4 subîntrebări și 4 solicitări de documente suplimentare. 4. Invitarea candidatului la audieri în ședință publică și notificarea cu privire la faptele și dubiile serioase -art.19 alin.(1) lit.c) din Regulamentul Comisiei. Reclamantul a primit o notificare cu privire la faptele și dubiile serioase din partea Comisiei la 16 octombrie 2023, iar la data de 23 octombrie 2023, a răspuns la notificarea Comisiei privind faptele și dubiile serioase și a solicitat desfășurarea audierii în ședință publică. 5. La solicitarea candidatului, oferirea accesului la materialele evaluării, cu cel puțin 3 zile până la audiere - art. 12 alin.(4) lit.c) din Legea nr.26/2022. Reclamantul a făcut uz de acest drept. Urmare a solicitării sale din 30 octombrie 2023, la 01 noiembrie 2023 reclamantului i-a fost acordat acces la materialele evaluării reluate. 6. La solicitarea candidatului, audierea candidatului și, după caz, audierea altor persoane și prezentarea post-audiere a datelor și informațiilor suplimentare -art. 12 din Legea nr.26/2022 și art. 19 alin.(1) lit.e din Regulamentul Comisiei. La 01 noiembrie 2023, reclamantul a participat la audiere în fața Comisiei. Reclamantul a solicitat Comisiei obținerea originalelor unor documente bancare în legătură cu problema 1 analizată prin decizie, însă Comisia nu a acceptat solicitarea acestuia. 7. Emiterea deciziei motivate privind constatarea promovării sau nepromovării evaluării - art. 13. Decizia emisă de către Comisie după finalizarea evaluării reluate. Așadar, în speță Comisia a executat cu diligență și bună-credință toate obligațiile în sarcina sa, prevăzute de Legea nr.26/2022. În particular, la constatarea anumitor neclarități, Comisia a oferit reclamantului posibilitatea de a le elucida, prin prezentarea datelor și informațiilor suplimentare, în sensul art.10 alin.(7) din Legea nr.26/2022, oferind un termen suficient, fapt confirmat implicit de către reclamant prin prezentarea datelor și informațiilor suplimentare.

Totodată, a evidențiat că, sarcina probațiunii trece asupra candidatului pe parcursul procesului reluat de evaluare. În faza inițială, etapele 1 și 2, este în obligația Comisiei de a acumula date și informații, făcând uz de competențele sale legale, art.6 din Legea nr.26/2022 și cu respectarea obligațiilor legale, art.7 din Legea nr.26/2022. Însă, odată cu apariția unor neclarități și în scopul elucidării acestora, Comisia oferă candidatului posibilitatea de a prezenta date și informații suplimentare, inclusiv în cadrul reluării procedurii de evaluare, art.10 alin.(7) din Legea nr. 26/2022. Prezentarea datelor și informațiilor suplimentare este un drept, nu o obligație, a candidatului, în sensul art. 12 alin.(4) din Legea nr. 26/2022, însă neexercitarea acestui drept, prin refuz, fățiș sau tacit, ori prin prezentarea unor date incomplete sau neconcludente, riscă să inducă Comisia la concluzia că există dubii serioase că candidatul nu întrunește criteriile de integritate-art. 13 alin.(5) din Legea nr. 26/2022. Respectiv, este în interesul candidatului să preia sarcina probațiunii, iar acest transfer legislativ nu numai că nu încâlca, dar și protejează efectiv drepturile

candidatului. Rațiunea trecerii sarcinii probațiunii către candidat a fost dezvoltată la nivel internațional. Astfel, Comisia Europeană pentru Democrație prin Lege, Comisia de la Veneția, a constatat că, într-un sistem de vetting și verificări de integritate, poate fi perfect legitim să se transfere sarcina probei de la stat la judecătorul/procurorul care solicită recrutarea sau ocuparea unei funcții (Opinia Comisiei de la Veneția nr.1064/2021 din 9 februarie 2022 cu privire la dezvoltarea procesului de vetting în sistemul judiciar, Kosovo (Avizul 1064/2021), pag. 68. Procesul de redeseemnare, pe de altă parte, transformă toți angajații în solicitanți, iar sarcina probei revine acestor persoane, care trebuie să facă dovada că sunt apte pentru exercitarea funcției în cauză (pag. 95).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, articolul 6 din Convenție nu stabilește nicio regulă cu privire la admisibilitatea probelor sau la modul în care acestea ar trebui evaluate, care sunt, prin urmare, chestiuni care trebuie reglementate în primul rând de dreptul național și de instanțele naționale (Garcia Ruiz v. Spania [GC], No. 30544/96, § 28, ECHR 1999-1). În plus, Curtea a reiterat că, nu este în sine arbitrar, în sensul părții „civile” a articolului 6 § 1 din Convenție, ca sarcina probei să fie transferată asupra reclamantului în cadrul procedurii de verificare după ce IQC a pus la dispoziție constatări preliminare rezultate în urma încheierii anchetei și a dat acces la probele din dosarul cauzei (a se vedea Gogitidze și alții împotriva Georgiei, nr. 36862/05, § 122, 12 mai 2015, în contextul procedurii de confiscare *in rem* și, *mutatis mutandis*, Grayson și Barnham împotriva Regatului Unit, nr. 19955/05 și 15085/06, §§ 37-49, 23 septembrie 2008, în contextul unei ordonanțe de confiscare în cauzele de trafic de droguri). În consecință, Curtea a constatat că, având în vedere procesul de evaluare a bunurilor personale sau familiale acumulate în timpul duratei de viață profesionale a judecătorului, circumstanțele atenuante prevăzute în Legea privind verificarea, nedepunerea de către solicitant a documentelor justificative care să ateste imposibilitatea obiectivă de a demonstra caracterul legal al venitului partenerului său și propria ei omisiune de a dezvălui bunul la momentul relevant în care l-a dobândit, nu a existat nicio încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului securității juridice (Xhoxhaj vs. Albania, nr. 15227/19, §352, 353).

Adițional, în Opinia comună a Comisiei de la Veneția și a Direcției generale a drepturilor omului și stat de drept (DGI) a Consiliului Europei (Avizul nr. 1069/2021 din 13 decembrie 2021 (Avizul nr.1069/2021), s-a reținut că, crearea unor organe ad-hoc de evaluare a integrității judecătorilor și procurorilor se bazează pe presupunerea că sistemul de justiție are deficiențe extrem de grave și că există îndoieli sistemice cu privire la integritatea magistraților (par. 121 și doar într-un regim de funcționare normală, integritatea magistraților care urmează să fie aleși de colegii lor ar trebui, prin natură, să rezulte din calitățile, condițiile personale, integritatea și competența profesională care au permis numirea în funcția de judecător sau procuror (par. 11).

Totuși, după cum a remarcat și Comisia în Decizie (pag.8-9), atât legea națională, cât și unele acte emise de Grupul de State împotriva Corupției (GRECO), ONG-uri din Republica Moldova, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și Comisia Internațională a Juriștilor au evidențiat preocupări majore sau îngrijorătoare privind lipsa de integritate a actorilor din sectorul justiției

din Republica Moldova și ineficacitatea mecanismului de atragere la răspundere disciplinară. În mod special, în Strategia privind asigurarea independenței și integrității sectorului justiției pentru anii 2022 - 2025, aprobată prin Legea nr.211/2021, s-a reținut că, percepția care planează în prezent în societate că unele verdictes sunt emise de judecători sub presiunea anumitor factori, abuzurile din sistem, justiția selectivă, influențele necorespunzătoare atât din interior, cât și din exterior (inclusiv influențele de ordin politic), factorii de corupție, dar și lipsa de integritate a actorilor din sistem, erodează în ansamblu autoritatea puterii judecătorești și afectează grav încrederea în independența judecătorilor. Constatările redade, inclusiv cele din legea națională, nicidecum nu pot fi specifice unui regim de funcționare normală. Respectiv, după cum constată Comisia, pilonii de bază a filtrului de integritate, instituit prin Legea nr.26/2022, criteriile exhaustive privind integritatea financiară și etică, dreptul candidatului de a aduce probe și a înlătura dubiile serioase ale Comisiei, independența funcțională a Comisiei, au avut ca scop asigurarea faptului că prezumția de integritate poate fi înlăturată pe baza probelor.

Procesul reluat de evaluare a integrității, dar și decizia, nu afectează statutul profesional al reclamantului. Obiectul mandatului Comisiei este expres stabilit în art.3 alin.(1) din Legea nr. 26 /2022. Respectiv, Comisia nu substituie și nu preia funcțiile vreunui organ public din Republica Moldova, inclusiv ale organelor de urmărire penală. Comisia a respectat cu strictețe obiectul mandatului său, fiind explicită în dispozitivul deciziei că, candidatul nu întrunește criteriile de integritate întrucât s-au constatat dubii serioase cu privire la respectarea de către candidat a criteriilor de integritate etică și financiară și, astfel, nu promovează evaluarea. Decizia este în strictă conformitate cu prevederile art. 13 alin.(5) din Legea nr.26/2022. Întinderea, domeniul de aplicare a mandatului Comisiei este, la fel, expres stabilit de lege și anume, verificarea integrității etice și a integrității financiare a candidaților, în sensul art.8 alin.(1) din Legea nr.26/2022, raportată la criteriile de integritate etică și financiară din art.8 alin.(2) și alin.(4) din Legea nr.26/2022. Art. 13 alin.(5) din Legea nr.26/2022 stabilește în ce situație candidatul nu promovează evaluarea integrității. Se consideră că un candidat nu întrunește criteriile de integritate dacă s-a constatat existența unor dubii serioase privind conformitatea candidatului cu cerințele prevăzute la art.8, care nu au fost înlăturate de către persoana evaluată. Respectiv, legea impune un test riguros, cu două elemente: constatarea Comisiei privind existența dubiilor serioase privind corespunderea candidatului cu criteriile de integritate etică și financiară, și posibilitatea candidatului de a desființa aceste dubii. În speță, Comisia a aplicat plenar acest construct juridic, oferind reclamantului posibilitatea de a înlătura orice dubiu, prin date și informații suplimentare. Efectul juridic al deciziilor Comisiei este expres și exhaustiv stabilit de art. 13 alin.(6) din Legea nr. 26/2022, decizia privind nepromovarea evaluării constituie temei juridic pentru neadmiterea candidatului la alegeri sau concurs. Respectiv, niciun alt efect juridic pretins de reclamant nu are suport legal și factual, inclusiv alegațiile că concluzia Comisiei este de natură să prejudicieze grav și iremediabil imaginea și probitatea profesională a candidatului, inclusiv în măsura în care să determine pierderea funcției ocupate. Nimic nu împiedică reclamantul să continue cariera profesională și exercitarea atribuțiilor funcției de procuror.

Pârâta a precizat că, faptul că Legea nr.26/2022 nu lezează statutul profesional al reclamantului rezultă direct și din Nota informativă la proiectul acestei legi. Rezultatul evaluării integrității candidaților la funcțiile de membri ai CSM, CSP și organele specializate ale acestora nu va avea nici un efect asupra carierei acestora în calitate de judecători sau procurori. Evaluarea propusă prin intermediul prezentului proiect se face doar în raport cu funcția pentru care se candidează și nu are drept scop evaluarea aptitudinilor profesionale ale candidaților. Pe cale de consecință, mecanismul propus prin proiectul dat nu afectează garanția de independență constituțională a judecătorilor și procurorilor, nepericlitând în continuare exercitarea atribuțiilor candidaților judecători și procurori.”

Potrivit prevederilor art.71 alin.(4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ. Aceeași concluzie se confirmă și în pct.39 din Opinia comună a Comisiei de la Veneția și a DGI a Consiliului Europei (Avizul nr. 1069/2021): „În sfârșit, proiectul de lege revizuit arată clar că rezultatele evaluării integrității nu vor avea niciun efect asupra carierei candidatului ca judecător sau procuror. Acest lucru derivă din principiul inamovibilității judecătorilor și din competența exclusivă înrădăcinată constituțional a Consiliilor Supreme de a impune sancțiuni sau de a demite un judecător sau procuror.” Legea nr.26/2022, precum și jurisprudența consacrată a CtEDO, nu garantează candidaților un drept la un rezultat favorabil în urma efectuării evaluării de către Comisie. De asemenea, Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu include, în principiu, dreptul persoanelor de a deține o funcție publică legată de administrarea justiției.

Candidatul poate refuza publicarea deciziei Comisiei, care îl vizează, potrivit art. 13 alin.(7) din Legea nr.26/2022. Evaluarea integrității reclamantului, în conformitate cu prevederile Legii nr.26/2022 și finalizată cu decizie, nu a încălcat drepturile și interesele sale legale și nu i-a afectat statutul profesional.

Concluziile Comisiei sunt în conformitate cu prevederile Legii nr. 26/2022, redând anume prevederile art. 8 alin. (2), art.8 alin.(4), art. 13 alin.(1), (2), (5). În urma evaluării integrității etice și financiare a candidatului, în baza datelor și informațiilor primite de la candidat și terți, Comisia constată dacă există sau nu dubii serioase privind conformitatea candidatului cu criteriile legale de integritate. Legea nr.26/2022 stabilește expres și explicit marja de discreție a Comisiei la efectuarea constatărilor sale, art. 8 alin.(6) și art. 10 alin.(9). Prin urmare, soluția oferită de Comisie, prin decizia de constatare a promovării sau nepromovării evaluării, reprezintă o apreciere, după intima sa convingere, a faptului dacă există sau nu dubii serioase privind conformitatea reclamantului cu criteriile de integritate financiară și etică. Comisia nu constată existența sau lipsa conformității reclamantului cu criteriile de integritate, însă doar existența sau lipsa dubiilor serioase privind conformitatea. Anumite circumstanțe factice ar putea fi suficiente pentru a constata că există dubii serioase privind conformitatea, dar în același timp, ar putea fi insuficiente pentru a constata lipsa de conformitate. Astfel, Comisia nu se erijează în postura de instanță de judecată sau alt organ similar, iar acțiunile ei nu sunt o verificare judiciară sau de alt gen, menită să constate cu certitudine un anumit fapt, existența sau lipsa conformității cu criteriile de integritate. Această concluzie se confirmă și de prevederile art. 13 alin.(6) din Legea nr.26/2022. Concluzia se

confirmă și de Opinia comună a Comisiei de la Veneția și DGI a Consiliului Europei (Avizul nr.1069/2021, par.14), că controalele de integritate care vizează candidații la funcția de CSM, CSP și organele lor specializate reprezintă un proces de filtrare și nu un proces de verificare judiciară și, ca atare, pot fi considerate, dacă sunt implementate corespunzător, ca realizând un echilibru între beneficiile măsurii, în ceea ce privește contribuția la încrederea justiției, și posibilele efecte negative ale acesteia. Totodată, potrivit Opiniei Comisiei de la Veneția cu referire la documentul de concept privind vetting-ul judecătorilor și procurorilor și proiectul modificărilor la Constituție, Kosovo (Avizul nr.1064/2021 din 20 iunie 2022, par. 10): „Într-un sistem de verificări prealabile de integritate, decizia de a nu recruta un candidat poate fi justificată în caz de simpla îndoială, pe baza unei evaluări a riscurilor. Cu toate acestea, decizia de a evalua negativ un deținător actual al postului ar trebui să fie legată de un indiciu de încălcare a legii, de exemplu avere inexplicabilă, chiar dacă nu poate fi dovedit dincolo de orice îndoială că această avere provine din surse ilegale”. Așadar, decizia reprezintă o constatare a existenței unor dubii serioase cu privire la conformitatea reclamantului cu criteriile de integritate etică și financiară. Decizia nu reprezintă, însă, și nu pretinde să reprezinte, o constatare a lipsei de conformitate cu aceste criterii. De asemenea, oportunitatea deciziei nu poate fi obiect al controlului judiciar.

Cu referire la prevederile art.14 alin.(8) lit.a) și b) din Legea nr.26/2022, și la hotărârea nr.5 din 14 februarie 2023 a Curții Constituționale, pârâta a menționat că, reclamantul urmează să argumenteze încadrarea alegațiilor din acțiunea sa în criteriile statuate de Legea nr.26/2022 și Curtea Constituțională, în vederea eventualei admiteri a acțiunii. În această ordine de idei, concluzia Comisiei, exprimată prin decizie, privind existența unor dubii serioase cu privire la conformitatea reclamantului cu criteriile de integritate etică și financiară ține de oportunitatea deciziei. În acest sens, potrivit art.225 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Totodată, doctrina analizează conceptul de oportunitate a actului administrativ: oportunitatea reprezintă puterea administrației, marja de libertate în care trebuie să acționeze autoritatea; oportunitatea actului administrativ prin soluțiile pe care trebuie să le aleagă și care le consideră cele mai potrivite presupune ca administrația publică trebuie să ajungă să realizeze scopul final al legii, pentru care actul administrativ a fost adoptat sau în executarea căruia a fost emis; oportunitatea actului administrativ poate fi înțeleasă ca acea marjă de libertate, de apreciere lăsată la latitudinea funcționarului public de a alege între mai multe căi posibil de urmat pentru a ajunge la scopul stabilit de legiuitor. Aceeași sursă dezvoltă că aprecierea oportunității ca efect juridic ține doar de competența administrației publice, iar instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Aprecierea oportunității actelor administrative nu este de competența justiției care poate examina actul administrativ numai sub aspectul legalității lui, inclusiv pentru conformarea acestuia scopului legii. Oportunitatea actului administrativ derivă din capacitatea ce o are organul care emite actul de a alege, dintre mai multe soluții posibile și egale, în aceeași măsură cea care corespunde cel mai bine interesului public care trebuie satisfăcut. Dacă legalitatea face trimitere la litera legii, apoi oportunitatea urmărește corespunderea cu spiritul legii. Atunci când

ia o decizie, Comisia trebuie să se conformeze cerințelor legii și să se încadreze în limitele stabilite de lege. Totuși, aceste limite nu presupun o încorsetare rigidă, o lipsă totală de libertate de mișcare, în sensul de a nu avea independență în aprecierea în mod concret a unei situații sau de a nu avea inițiativă. Legea nu poate fi aplicată mecanic, după cum nici nu poate să prevadă în cuprinsul său toate situațiile care se pot ivi în viața societății și a cetățenilor. Tocmai din acest considerent în doctrină a fost statuat faptul că administrația publică trebuie să respecte legalitatea, dar, în același timp, ea are nevoie și de o anumită libertate de acțiune, ținând seama de faptul că unele măsuri nu pot fi apreciate pe cale generală, ci doar în contact direct cu realitatea administrativă, fiindu-i, astfel, lăsat chiar prin lege un anumit grad de libertate de a alege între mai multe soluții posibile și care este cunoscut în doctrină ca fiind puterea discreționară a administrației. Puterea discreționară de care dispune administrația publică a mai fost denumită și competență de apreciere, definind cazul în care norma de drept nu dictează administrației un anume comportament, în opoziție fiind pusă competența legală care îngreșește total orice posibilitate de intervenție a administrației pentru a hotărî în ce sens trebuie aplicate prevederile legii. În acest ultim caz, administrația nu este decât un simplu instrument de executare a legii. În speță, Comisia a acționat în conformitate cu rigorile descrise mai sus, apreciind în baza criteriilor de conformitate stabilite de Legea nr.26/2022, raportate la circumstanțele de fapt rezultate din datele și informațiile acumulate, inclusiv cu concursul reclamantului, dacă există sau nu dubii serioase privind conformitatea reclamantului cu criteriile de integritate etică și financiară. Decizia emisă în acest sens reprezintă realizarea acestei puteri discreționare care nu poate fi supusă unui control judiciar. În opinia Comisiei, excepția de la regula de mai sus poate avea doar un caracter extraordinar și s-ar referi la cazurile unor acțiuni deosebit de arbitrare și inoportune ale emitentului, care conduc la ilegalitate. Oportunitatea care să poată face obiectul controlului instanței se referă la situațiile în care starea de inoportunitate este atât de flagrantă, încât ar conduce la ilegalitate, respectiv emiterea actului prin deturnare de putere sau cu încălcarea competenței. Instanța de judecată este ținută să exercite controlul de legalitate a deciziei, nu și controlul de oportunitate. În particular, instanța ar fi îndrituită să admită acțiunea reclamantului și să dispună reluarea evaluării doar în situația în care va constata că Comisia a admis unele erori procedurale grave, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare și că există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat, situații care lipsesc în speță.

Comisia a indicat că, procedura reluată de evaluare a avut loc cu respectarea garanțiilor prevăzute de art.6§1 din CtEDO în materia executării hotărârilor judecătorești, și-a executat obligațiile rezultate din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, dar și a prevederilor legale aplicabile procedurii reluate de evaluare, a reevaluat reclamantul, conform deciziei emise, și-a exercitat corespunzător dreptul discreționar de care dispune în procesul reluat de evaluare, îndeplinindu-și obligațiile rezultate din Legea nr.26/2022. Respectiv, pentru că Comisia nu a fost obligată și nici nu putea fi obligată de către Curtea Supremă de Justiție să emită o decizie favorabilă sau defavorabilă reclamantului, dreptul reclamantului la executarea unei decizii judiciare definitive și cu caracter obligatoriu, după cum acesta este garantat de art.6§1 din CtEDO, a fost plinar

respectat de către Comisie. În context, s-a referit la jurisprudența CtEDO (cauza *Hornsby v. Greece*, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-11, p. 510, §40), precum că statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătorești, care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică, precum și să asigure executarea acestora fără întârzieri necuvenite (*Fuklev v. Ukraine*, nr. 71186/01, § 84, 7 iunie 2005). Atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției (*Scollo v. Italy*, hotărâre din 28 septembrie 1995, Seria A nr. 315-C, § 44; *Istrate v. Moldova*, nr. 53 773/00, §§ 55 și 61, 13 iunie 2006).

Comisia a executat în mod integral decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, într-un termen rezonabil (cca 4 luni), cu certitudine că reclamantul nu poate pretinde neexecutarea de către Comisie a deciziei din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție. Procedura reluată de evaluare s-a desfășurat cu respectarea principiului *res judicata*. În context, redând prevederile art. 14 alin.(10), art. 10-12 din Legea nr.26/2022, a susținut că, după emiterea deciziei din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, Comisia în continuare are un drept neafectat de a colecta materiale noi în scopul reevaluării și a (re)examina și aprecia materialele acumulate în cadrul evaluării inițiale și reluate. În jurisprudența CtEDO s-a statuat în repetate rânduri că, principiul jurisdicției depline a instanțelor de judecată nu este unul absolut, iar în unele cazuri este admisibil ca acesta să fie interpretat într-o manieră flexibilă, în special în cauzele de contencios administrativ, în care competența instanțelor de judecată este limitată din cauza obiectului litigiu.

Totodată, pentru că Comisia nu a fost obligată de către Curtea Supremă de Justiție de a emite o decizie favorabilă sau defavorabilă reclamantului, în general, ține de esența procedurii reluate a evaluării ca să existe un drept al Comisiei de a reexamina circumstanțele care au stat la baza deciziei din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție. Acest element inerent procedurii de reevaluare exclude *ab initio* caracterul absolut al autorității de lucru judecat al faptelor analizate de către Curtea Supremă de Justiție, ceea ce permite și solicită Comisiei să aibă o marjă de apreciere la etapa reevaluării problemelor de integritate a candidaților. Această marjă de apreciere admite inclusiv posibilitatea ca Comisia să ajungă la anumite concluzii care, la prima vedere și fără a intra în esență, pot fi considerate ca fiind contrare concluziilor instanței de judecată, ceea ce, însă, nicidecum nu înseamnă că Comisia ar repune în discuție decizii judecătorești definitive. O altă interpretare decât cea descrisă supra ar lipsi de orice efecte juridice prevederile art.14 alin. (10) din Legea nr.26/2022. La caz, însă, constatările în partea ce ține de limitarea dreptului părților de a repune în discuție anumite chestiuni soluționate definitiv prin hotărâri judecătorești, nu sunt oportune în contextul procedurii reluate de evaluare odată ce: pe de o parte, însăși prin decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, Comisiei i-a fost recunoscut dreptul de a reevalua (relua evaluarea) reclamantul prin prisma probelor colectate în procedura de evaluare inițială și cea reluată, iar, pe de altă parte, în general, principiul *res judicata* nu are un caracter absolut și permite derogări. În partea motivată a deciziei, Comisia a clarificat într-un mod explicit și convingător circumstanțele care au permis acesteia, în anumite cazuri, să ajungă la

alte concluzii decât cele expuse în decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție.

Redând constatările în privința primei probleme - sursa mijloacelor bănești pentru două conturi bancare înregistrate pe numele soției candidatului în perioada 2011-2015 și nedeclararea contului bancar care trebuia declarat, din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție și din decizia Comisiei, a conchis că, constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție în privința circumstanțelor de fapt legate de cele 2 conturi bancare ale soției reclamantului contravin unor probe noi colectate de Comisie. În cadrul evaluării reluate, Comisia a colectat informații noi, care doar fortifică dubiile privind afirmația reclamantului și a soției sale că nu știau de cele două conturi bancare înregistrate pe numele soției reclamantului. În cadrul procedurii reluate de evaluare, reclamantul nu a depus niciun efort să clarifice Comisiei problemele identificate de aceasta privind banii deținuți pe două conturi înscrise după numele soției sale, și anume: care a fost sursa mijloacelor bănești depozitate pe conturile soției. Din totalul sumei de 349 962 de lei, depuși în conturile bancare ale soției, doar 189 623 de lei au putut fi atribuiți fratelui soacrei reclamantului; care a fost destinația și motivul (necesitatea) deschiderii celor două conturi bancare în contextul în care din aceste conturi banii erau retrași în mod periodic (7 retrageri din primul cont și 41 retrageri din al doilea cont). Cine era persoana care efectua aceste retrageri? Deși, s-a afirmat că conturile au fost deschise în scopul acumulării sumelor de bani care aparțineau fratelui soacrei reclamantului, care se afla în Federația Rusă, retragerile periodice au indicat, de fapt, că titularul contului (soția reclamantului până la proba contrară) a utilizat într-un mod persistent banii aflați pe cele 2 conturi, unde au fost utilizați banii aflați pe cele 2 conturi ale soției reclamantului. Deși, s-a afirmat că în 2016 pe conturile soției reclamantului ar fi trebuit să se afle aproximativ 300 000-400 000 de lei, care, ulterior, ar fi fost transferați la Banca B, în contul bancar al fratelui soacrei reclamantului, în realitate, conform datelor furnizate de Banca A, când contul nr. 1 a fost închis, 15 februarie 2012, titularul contului a retras 246 496 de lei (numerar), iar când contul nr.2 a fost închis, 20 martie 2015, în cont erau doar 983 de lei. Reclamantul a invocat doar faptul că o expertiză grafoscopică ar putea elimina dubiile serioase ale Comisiei cu privire la cele 2 conturi. Atât în notificarea cu privire la faptele și dubiile serioase transmisă de Comisie la 16 octombrie 2023, cât și în decizie (pag.23), Comisia a listat cauzele care au generat apariția dubiilor pe această problemă și anume: modul în care cele două conturi bancare au fost deschise în numele soției reclamantului, presupus fără știrea ei; sursa sumei semnificative de mijloace bănești depozitată și retrasă din cele 2 conturi în comparație cu veniturile candidatului și ale soției sale; contradicțiile dintre explicațiile furnizate de candidat în timpul evaluării inițiale, declarațiile celor 2 martori audiați în fața Curții Supreme de Justiție și informațiile furnizate de cele 2 bănci. Astfel, se poate constata cu ușurință că o expertiză grafoscopică nu ar fi clarificat că banii au fost depozitați și retrași de pe conturile bancare de către altă persoană decât soția reclamantului. Or, dacă se admite, *arguendo*, că soția reclamantului nu ar fi semnat contractele de deschidere a conturilor bancare, totuși, nu se exclude ipoteza că banii au fost depozitați sau retrași de către soția reclamantului. În general, faptul că contractele de deschidere a conturilor bancare ar fi fost semnate de către o altă persoană decât

titularul contului (de ex. în baza unei procuri), nu instituie o prezumție că în continuare tot această persoană depozitează și retrage banii de pe aceste conturi bancare. Și din contra, până la proba contrară se prezumă că toate depunerile și retragerile de pe conturile bancare sunt efectuate de către titularii acestor conturi. La acest capitol este de remarcat că era în sarcina reclamantului să răstoarne această prezumție pe parcursul procedurii reluate de evaluare, odată ce Comisia a stabilit cu certitudine că în dosarul bancar aferent contului nr.2 nu exista nicio procură, prin care o terță persoană ar fi fost împuternicită să efectueze retrageri sau depozități pe conturile bancare înscrise pe numele soției reclamantului. În mod similar, deoarece declarația fratelui soacrei reclamantului că, transferul banilor de la Banca Socială la Agroindbank a fost semnat personal, a fost desființată prin răspunsurile celor 2 bănci, cât și prin răspunsul Băncii Naționale a Moldovei, rămânea în continuare în sarcina reclamantului să clarifice Comisiei toate circumstanțele în care banii din conturile bancare ale soției sale au fost retrași și depozitați, precum și circumstanțele în care conturile bancare au fost închise. Defectele expuse supra au lipsit completul de judecată de posibilitatea de a examina într-un mod obiectiv și complet afirmația reclamantului precum că el și soția sa nu cunoșteau despre existența celor două conturi bancare.

În ceea ce vizează problema a doua, modificarea statutului locuinței de serviciu în vederea privatizării și vânzării bunului, redând constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție și din decizia Comisiei, a conchis că, decizia Curții Supreme de Justiție este bazată pe informații incomplete cu privire la circumstanțele privatizării și vânzării locuinței de serviciu de către reclamant. Din Nota informativă rezultă cert că privatizarea locuinței de serviciu a depins în mod direct de acțiunile întreprinse de reclamant, odată ce întregul proces de privatizare a fost pornit la cererea reclamantului și că însuși procurorul-sef al raionului Ungheni avea îndoieli cu privire la faptul dacă această cerere era în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Potrivit Comisiei, prin faptul depunerii cererii sale către Consiliul Orașenesc Ungheni, reclamantul, contrar legii, a urmărit scopul eludării hotărârii instanței și deciziilor ulterioare, prin ce reclamantul s-a încadrat în mod inevitabil sub înaltele standarde de integritate și responsabilitate așteptate de la procurori. Spre deosebire de decizia Comisiei, unde un aspect esențial al dubiilor serioase privind integritatea reclamantului l-au constituit eforturile candidatului de a privatiza un apartament distribuit ca locuință de serviciu, acțiune expres interzisă de Legea privatizării fondului de locuințe. Decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție nu conține nici o concluzie sau argumentare în această privință și care, ipotetic, ar fi trebuit să devină obligatorii pentru Comisie. Lipsa oricărei abordări din partea instanței de judecată în privința corespunderii comportamentului reclamantului cu criteriile de integritate în cadrul procesului de privatizare a locuinței de serviciu, precum și faptul că în procedura reluată de evaluare reclamantul a confirmat, indirect, că acesta nu intenționa să accepte bunul ca locuință de serviciu, deosebește în mod esențial circumstanțele care stau la baza deciziei din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție de circumstanțele care stau la baza deciziei Comisiei. Obiectul dubiilor Comisiei în problema a doua, îl constituie comportamentul reclamantului. Acțiunile reclamantului au sugerat că acesta a căutat

să obțină bunul nu pentru a-l folosi ca locuință de serviciu, ci pentru a obține dreptul de a-l înstrăina și de a realiza un profit personal.

În context, s-a referit la prevederile art. 123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, §143 din Decizia Curții Constituționale nr.42/2023, în raport cu dispunerea reluării procedurii de evaluare a candidaților de către Comisie.

Comisia a subliniat că, caracterul obligatoriu netăgăduit al argumentelor și concluziilor conținute în decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, nu o obligă să emită, în cadrul reevaluării, o decizie de promovare a reclamantului, odată ce cumulul de fapte (circumstanțe) rezultat din probele noi, acumulate în cadrul reevaluării, este diferit și, în mod natural, mai avansat, decât cel inițial, din cadrul evaluării inițiale. Este esențial, însă, ca Comisia să argumenteze soluția aleasă, cu referire precisă la faptele examinate și concluziile rezultate, fapt care s-a făcut în mod plenar în decizie. La abordarea problematicei principiului *res judicata* în cazul a două sau mai multe seturi de proceduri, CtEDO examinează, pe lângă faptul dacă setul de proceduri vizează aceleași părți sau raporturi juridice, inclusiv dacă aceste proceduri se bazează pe același set de fapte. La caz, setul de fapte examinat de către Curtea Supremă de Justiție este diferit de setul de fapte analizat de către Comisie în cadrul procedurii reluate de evaluare, ceea ce exclude posibilitatea ca decizia Comisiei să afecteze principiul *res judicata*.

Comisia a mai punctat că, reclamantul cere instanței de judecată aplicarea unei legi inaplicabile, unele prevederi ale Codului administrativ, inclusiv art.121, în detrimentul Legii aplicabile nr.26/2022 și Regulamentul Comisiei. Pretențiile reclamantului se bazează pe prevederile Codului administrativ și anume Cartea I (Dispoziții generale) și Cartea II (Procedura administrativă). Aceste norme, însă, nu sunt aplicabile în speță, în virtutea prevederilor speciale din Legea nr.26/2022, citând prevederile art.14 alin.(6), art.4 alin.(2) din Legea nr. 26/2022. Doar procedura de judecare a cauzelor și anume procedura contenciosului administrativ (Cartea III) din Codul administrativ sunt aplicabile în speță, nu și prevederile din Codul administrativ care reglementează procedura administrativă (Cartea II). Iar, în raport cu procedura în fața Comisiei, se aplică prevederile legii speciale, Legea nr.26/2022 și Regulamentul Comisiei. O astfel de construcție legislativă, chiar dacă aparent discutabilă, asigură protecția efectivă a drepturilor candidaților la evaluare, inclusiv a reclamantului. Or, legea numită conține garanții suficiente pentru reclamant, inclusiv dreptul de a prezenta probe, inclusiv înscrisuri și explicații verbale - art.9 alin.(2), art.10 alin.(7), art. 12 alin.(4), dreptul la contestație - art. 14, dreptul la o cercetare multiaspectuală, completă și obiectivă a informației - art.10 alin.(9), similar drepturilor prevăzute de Codul administrativ - cercetarea din oficiu (art.22), egalitate de tratament (art.23), imparțialitate (art.25) și proporționalitatea măsurilor (art.29); dreptul de a face cunoștință cu materialele evaluării - art. 12 alin.(4) lit.c), similar dreptului de acces la dosarul administrativ - art.83 Cod administrativ; dreptul la o decizie motivată - art.13 alin.(1) și (2), similar dreptului la motivare din Codul administrativ (art.31 și art. 118). Existența acestor garanții legale este recunoscută și de Curtea Constituțională, pct.133-136 din Decizia nr.42 din 6 aprilie 2023. Formula aleasă de legiuitor pentru reglementarea procedurii în fața Comisiei de către Legea nr.26/2022 și Regulamentul Comisiei, dar nu de Cărțile I și II din Codul administrativ, este în măsură să asigure protecția drepturilor candidaților, inclusiv a

reclamantului, garantate de Constituție și tratatele internaționale aplicabile, în special CtEDO.

Legea nr.180 din 07 iulie 2023 de interpretare a unor prevederi din Legea nr.26/2022 a explicat că, în sensul articolului 3 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (2), Comisia de evaluare nu este autoritate publică în sensul prevederilor Codului administrativ. Într-o abordare sistemică și logică, dacă Comisia nu este autoritate publică (în sensul art.7 Cod administrativ), atunci activitatea ei nu este una de natură administrativă (în sensul art. 5 Cod administrativ); procedura de evaluare prevăzută de Legea nr.26/2022 nu este o procedură administrativă (în sensul art. 6 Cod administrativ); nu sunt incidente prevederile Codului administrativ aplicabile procedurii administrative, inclusiv cercetarea din oficiu (art.22), limba de procedură (art.26), întocmirea dosarului administrativ (art.82), etc. În opinia Comisiei, decizia din 22 noiembrie 2023 a Curții Supreme de Justiție, dosarul nr.3-30/23, reprezintă un exemplu pozitiv de abordare dinamică și evolutivă a jurisprudenței, în privința căreia CtEDO a stabilit că este necesară pentru reformarea și îmbunătățirea practicii judiciare.

Circumstanțele reținute de Comisie nu confirmă că reclamantul și soția sa nu cunoșteau despre conturile bancare deschise pe numele acesteia. Pentru a accepta afirmația reclamantului că acesta și soția sa nu au cunoscut despre existența celor 2 conturi bancare înscrise pe numele soției reclamantului, Comisiei urmau a fi prezentate probe obiective și veridice. În acest scop, reclamantul a prezentat doar declarațiile celor doi martori. Însă, deoarece multiple declarații ale acelor doi martori au fost contrazise de alte circumstanțe de fapt, cum ar fi neconcordanța sumelor care s-au pretins a fi transferate de pe conturile soției reclamantului pe conturile fratelui soacrei reclamantului sau prin înscrisuri obținute de la părți terțe, răspunsurile celor 2 bănci, răspunsul BNM, acestea nu au fost suficiente pentru ca să confirme că, într-adevăr, reclamantul și soția sa nu cunoșteau de existența celor 2 conturi bancare. Anume din această cauză Comisia a oferit reclamantului posibilitatea ca în procedura reluată de evaluare să verifice aceste neconcordanțe și să răspundă la acestea. Comisia a depus toată diligența ca să-i ofere reclamantului posibilitatea ca acesta să clarifice prin explicații adiționale care a fost cauza contradicțiilor, însă reclamantul s-a limitat în a solicita dispunerea unei expertize grafoscopice, fapt care nu ar fi înlăturat toate cauzele ce au generat dubiile serioase ale Comisiei.

Reclamantul a pretins în mod neîntemeiat că excluderea sintagmei „de serviciu” a fost o acțiune efectuată de acesta în vederea executării hotărârii judecătorești. Obiectul deciziei nu este dreptul reclamantului de a obține locuință de serviciu, de a-i fi executată o hotărâre judecătorească în favoarea sa sau de a fi despăgubit în caz de neexecutare, însă modalitatea (comportamentul) prin care reclamantul a decis să-și apere drepturile sale. Fiecare persoană este în drept să-și apere drepturile sale rezultate din lege, însă nu orice modalitate de apărare poate fi calificată ca fiind licită sau făcută în limitele celor mai înalte standarde de integritate. De fapt, în problema 2, Comisia a examinat dacă modalitatea aleasă de candidat pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești și obținerea despăgubirilor pentru nerespectarea obligațiilor față de acesta poate fi acceptat ca un comportament compatibil cu cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate așteptate de la procurori. În această privință, Comisia a ajuns la concluzia că, solicitarea

reclamantului de a exclude sintagma „de serviciu” a ridicat dubii serioase privind integritatea etică și financiară a reclamantului, deoarece comportamentul acestuia a pus în lumină anumite particularități redată în decizie.

Contrar celor pretinse de către reclamant, prevederile art.206 din Codul administrativ nu sunt aplicabile contestațiilor depuse în temeiul Legii nr.26/2022. Solicitățile reclamantului sunt inadmisibile, deoarece având în vedere prevederile art. 14 alin.(8) din Legea nr. 26/2022, în cazul eventualei admiteri a cererii de contestare înaintată de reclamant, instanța de judecată este în drept să dispună reluarea procedurii de evaluare a acestuia, însă nu și anularea deciziei, cu obligarea emiterii soluției favorabile solicitate.

În ședința de judecată, reclamantul Anatolie Gîrbu a susținut integral cererea de contestare înaintată, conform circumstanțelor de fapt și de drept redată, solicitând admiterea acțiunii.

Reprezentanții pârâtei Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, avocații Roger Gladei și Valeriu Cernei, în ședința de judecată, au susținut argumentele redată în referință, solicitând respingerea cererii înaintate Anatolie Gîrbu.

Aprecierea instanței:

Audiind argumentele participanților la proces în susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probele administrate și de legislația pertinentă, Completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, reține următoarele.

Prin decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor, ca urmare a evaluării reluate a candidatului, desfășurată în temeiul art. 14 alin. (8) lit. b) și alin. (10) din Legea nr. 26/2022, în temeiul art. 8 alin. (1), alin. (2) lit. a) și c), alin. (4) lit. a) și b) și alin. (5) lit. b), c) și d), și art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022, Comisia a decis că candidatul nu întrunește criteriile de integritate etică și financiară, întrucât s-au constatat dubii serioase cu privire la respectarea de către candidat a criteriilor de integritate etică și financiară și, astfel, nu promovează evaluarea (Vol.III, f.d.362-406, dosarul candidatului).

La 12 decembrie 2023, Anatolie Gîrbu a depus cerere de contestare împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, solicitând anularea deciziei Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, nr. 3 din 05 decembrie 2023 „Cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor” și dispunerea/obligarea Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor să emită actul administrativ individual favorabil, de promovare a evaluării (art. 206 alin. (1) lit. a) și art.224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ).

Conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, decizia Comisiei de evaluare poate fi contestată de către candidatul evaluat în termen de 5 zile de la data recepționării de către acesta a deciziei motivate, fără respectarea procedurii prealabile.

În acest context, urmează a fi punctat faptul că decizia Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 3 din 05 decembrie 2023 a fost comunicată lui Anatolie Gîrbu, la 08 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fiind recepționată la 10 decembrie 2023, conform mențiunii în acest sens (Vol.III, f.d.463-464, dosarul candidatului).

Din perspectiva prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea nr. 26/2022, cererea de contestare urma a fi depusă în termen de 5 zile de la data recepționării de către candidat a deciziei motivate. Având în vedere depunerea la 12 decembrie 2023, la Curtea Supreme de Justiție, a cererii de contestare, ultima este admisibilă, deoarece reclamantul s-a conformat prevederilor legale, depunând prezenta cerere, în interiorul termenului prevăzut de lege.

Cu referire la cadrul normativ aplicabil, în debutul analizei, Completul de judecată special notează că, în cadrul examinării prezentei cauze, reprezentanții Comisiei de evaluare au invocat că prevederile Codului administrativ nu sunt aplicabile procedurii de evaluare desfășurată de Comisia de evaluare și guvernează doar procedura desfășurată în fața instanțelor de judecată, cu excepțiile stabilite de legea specială.

La aspectul dat, Completul de judecată special învederează că, aplicarea Codului administrativ și limitele ei este o problemă de interpretare și aplicare a legii, asupra căreia are competență Curtea Supremă de Justiție ca instanță de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contencios administrativ (DCC nr. 163 din 01 decembrie 2022, §24, DCC nr. 2 din 18 ianuarie 2022, §19).

În sensul art. 1 din Legea nr. 26/2022, prezenta lege reglementează raporturile juridice aferente procedurii de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, al Consiliului Superior al Procurorilor, precum și a candidaților la funcția de membru în organele specializate ale acestora, ca etapă obligatorie a procesului de selectare a candidaților și de alegere sau numire a acestora în funcțiile respective.

Art. 4 alin.(1), (2) din Legea nr. 26/2022 statuează că, Comisia de evaluare are independență funcțională și autonomie decizională față de orice persoane fizice sau juridice, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv față de fracțiunile politice și partenerii de dezvoltare care au participat la desemnarea membrilor acesteia. În activitatea sa, Comisia de evaluare se conduce de Constituția Republicii Moldova, de prezenta lege și de alte acte normative ce reglementează domeniile conexe activității sale. Comisia de evaluare funcționează în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, aprobat de către aceasta.

În virtutea art. 14 alin. (6) din Legea nr. 26/2022, cererea de contestare a deciziei Comisiei de evaluare se judecă în conformitate cu procedura prevăzută în Codul administrativ, cu excepțiile stabilite prin prezenta lege, și nu are efect suspensiv asupra deciziilor Comisiei de evaluare, alegerilor sau concursului la care participă candidatul respectiv.

În corespundere cu prevederile art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la îndeplinirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

Conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Completul de judecată special evidențiază că, în preambulul Legii nr. 26/2022, s-a statuat că, în vederea sporirii integrității viitorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ai Consiliului Superior al Procurorilor și ai organelor specializate ale acestora, precum și în vederea sporirii încrederii societății în activitatea organelor de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, dar și, în general, în sistemul justiției, Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Totodată, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 26/2022 stipulează că, prevederile prezentei legi se aplică candidaților la funcția de membru al: a) Consiliului Superior al Magistraturii; b) Colegiului pentru selecția și evaluarea judecătorilor; d) Colegiului disciplinar al judecătorilor; e) Consiliului Superior al Procurorilor; f) Colegiului pentru selecția și evaluarea procurorilor; h) Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor.

În context, urmează a fi menționat faptul că, evaluarea candidaților pentru funcțiile de membru în organele enumerate în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 26/2022 este prin natura sa un domeniu specific de activitate în sensul art. 2 alin. (2) din Codul administrativ. Deși, Codul administrativ instituie o procedură administrativă și de contencios administrativ uniformă, totuși, conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte pot fi reglementate prin norme legislative speciale.

Conform art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 (în continuare Legea nr. 100/2017), legea organică este actul normativ care reprezintă o dezvoltare a normelor constituționale și poate interveni în domeniile expres prevăzute de Constituție.

În sensul art. 7 alin.(3) din Legea nr. 100/2017, în cazul în care între două acte normative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepția situațiilor prevăzute la art.5 alin.(3) și (4).

Drept urmare, Legea nr. 26/2022 și Codul administrativ sunt legi organice, însă prima este una specială, care are prioritate, totodată, nu exclude aplicarea Codului administrativ, în măsura în care legea specială nu conține norme care să reglementeze un anumit aspect. Or, excluderea integrală de la aplicare a Codului administrativ este imposibilă din punct de vedere al rolului central și legăturii organice a Codului administrativ cu domeniile/subdomeniile dreptului administrativ.

Argumentul reprezentanților Comisiei de evaluare privind neaplicarea cărților I și II din Codul administrativ la examinarea cauzelor pendinte pe rolul Curții Supreme de Justiție, nu poate fi reținut. Completul de judecată special precizează că, prin aplicarea prevederilor Codului administrativ nu pot fi denaturate reglementările

Legii speciale nr. 26/2022. Prevederile Codului administrativ urmează a fi aplicate în măsura în care nu contravin Legii speciale nr. 26/2022. Totodată, Completul de judecată special al Curții Supreme de Justiție respinge ca vădit neîntemeiat și lipsit de orice rațiune logico-juridică argumentul reclamantului Gîrbu Anatolie, potrivit căruia prevederile Legii nr.26/2022 nu ar trebui să fie aplicate, deoarece ar contravine Codului administrativ, iar acesta din urmă prevalează asupra tuturor legilor, mai puțin asupra Constituției Republicii Moldova. Or, anume Constituția Republicii Moldova indică că Codul administrativ este o lege ca și toate celelalte și nu poate prin sine limita voința legiuitorului de a elabora careva prevederi derogatorii, în anumite situații, de la prescripțiile respectivului cod.

Potrivit art. 13 alin. (6) din Legea nr. 26/2022, decizia privind nepromovarea evaluării constituie temei juridic pentru neadmiterea candidatului la alegeri sau concurs. Decizia se expediază organelor competente potrivit legii pentru examinarea încălcărilor depistate, însă constatările din decizie nu au o valoare probantă pentru orice alte proceduri sau procese.

La fel, prin Avizul nr. 1069/2021 din 13 decembrie 2021, Comisia de la Veneția și Direcția Generală au conchis că proiectul de lege revizuit arată clar că rezultatele evaluării integrității nu vor avea niciun efect asupra carierei candidatului.

Completul de judecată special nu poate accepta ideea că o eventuală decizie de nepromovare ar echivala cu o constatare că persoana nu e integră. În cazul dat, persoana ar urma să fie eliberată imediat din funcție sau supusă unei alte sancțiuni disciplinare destul de grave, fapt care nu e prevăzut de reglementările actuale, după cum s-a menționat supra.

Cu referire la marja de apreciere (dreptul discreționar) al Comisiei de evaluare, Completul de judecată special notează că, prin Avizul nr. 1069/2021 din 13 decembrie 2021, pct. 11, Comisia de la Veneția și Direcția Generală redă că, integritatea personală a membrilor care constituie Consiliile Superioare (de judecători și procurori) este un element esențial al naturii unor astfel de organe; asigură încrederea cetățenilor în instituțiile de justiție – încredere în magistrați și în integritatea acestora. Într-o societate care respectă valorile fundamentale ale democrației, încrederea cetățenilor în acțiunea Consiliilor Superioare depinde foarte mult, sau esențial, de integritatea personală și de competența și credibilitatea apartenenței sale.

Comisia de la Veneția și Direcția Generală pentru Drepturile Omului și Statul de Drept și-a exprimat anterior opinia, în alte contexte, că situațiile critice din domeniul justiției, ca niveluri extrem de ridicate de corupție, pot justifica soluții la fel de radicale, precum un proces de verificare a judecătorilor în funcție. În cele din urmă, ține de competența autorităților moldovenești să decidă dacă situația predominantă în sistemul judiciar moldovenesc creează o bază suficientă pentru a supune toți judecătorii și procurorii, precum și membrii Consiliului Superior al Magistraturii și Consiliului Superior al Procurorilor, la evaluări extraordinare de integritate.

Având în vedere statuarea din preambulul Legii nr. 26/2022, citat supra, Completul de judecată special accentuează că, Obiectivului 1.2. din Direcția strategică I „Consolidarea integrității și responsabilității în sectorul justiției” din Legea pentru aprobarea Strategiei privind asigurarea independenței și integrității

sectorului justiției pentru anii 2022-2025 și a Planului de acțiuni pentru implementarea acesteia nr. 211 din 06 decembrie 2021, identificarea unor pâghii eficiente de întărire a independenței judecătorilor și a procurorilor urmează a fi corelată cu creșterea responsabilității și integrității acestora. Responsabilitatea și integritatea sunt printre principalele elemente de asigurare a încrederii cetățenilor în sistemul justiției și de garanție a derulării unor proceduri echitabile. Dezvoltarea și promovarea unei culturi a integrității judiciare constituie un element important în prevenirea corupției, care este una dintre principalele amenințări în adresa societății și funcționării statului de drept.

Sondajele realizate profilează că, corupția și lipsa de integritate în sistemul judecătoresc sunt percepute de publicul larg la un nivel înalt. În Raportul privind al patrulea ciclu de evaluare a Moldovei, GRECO este profund îngrijorat de indicii potrivit cărora în funcția de judecător sunt numiți candidați care prezintă riscuri de integritate.

Comisia Internațională a Juriștilor, în Raportul misiunii de evaluare din 2018, accentuează importanța faptului ca corupția în sistemul judecătoresc să fie combătută prin măsuri ferme și, în mod prioritar, în deplină armonie cu principiile statului de drept și drepturile omului. Aceasta este îngrijorată de faptul că multe investigații penale par să fie concentrate mai degrabă pe suprimarea opoziției sau prevenirea părerilor disidente în sistemul judecătoresc decât pe eradicarea reală a corupției. Este esențial ca actorii din cadrul sistemului justiției, individual și în colectiv, să respecte și să onoreze funcția deținută ca fiind un mandat public și să depună efort pentru a spori și menține încrederea publicului în sistem.

În continuare, în recentul său Aviz nr. 24(2021) privind Evoluția Consiliilor Justiției și rolul acestora în sisteme judiciare independente și imparțiale, CCJE reamintește (§ 34) că procesul de selecție a membrilor unui Consiliu, inclusiv posibile campanii de către candidați ar trebui să fie transparente și să se asigure că calificările candidaților, în special imparțialitatea și integritatea acestora sunt verificate.

În viziunea Comisiei de la Veneția și a Direcției Generale urmează a fi efectuată o distincție între verificarea membrilor în exercițiu și pre-verificarea candidaților pentru o poziție în aceste organisme. Ca o chestiune de principiu, securitatea pe termen determinat al mandatelor membrilor organelor (constituționale) are scopul de a asigura independența acestora față de presiunile externe. Măsurile care ar periclita continuitatea calității de membru și ar interfera cu securitatea mandatului membrilor acestei autorități (vetting) ar ridica suspiciunea că intenția din spatele acestor măsuri ar fi de a influența deciziile acesteia și, prin urmare, ar trebui privite ca o măsură de ultimă oră. Controalele de integritate care vizează candidații la funcții în CSM, SCP și organele lor specializate reprezintă un proces de filtrare și nu un proces de verificare judiciară și, ca atare, pot fi considerate, dacă sunt implementate corespunzător, că ating un echilibru între beneficii a măsurii, în ceea ce privește contribuția la încrederea justiției și posibilele efecte negative ale acesteia

Prezintă relevanță și faptul că, în pct. 50 din Avizul din 14 martie 2023, Comisia de la Veneția și DGI au indicat că sunt la curent cu faptul că proiectul articolului 12 reflectă articolul 8 din Legea nr. 26/2022, care reglementează procedura de pre-vetting a candidaților la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii

și al Consiliului Superior al Procurorilor. Totuși, ceea ce se permite cu scopul examinării candidaților, nu neapărat se permite în vederea evaluării extraordinare a judecătorilor și procurorilor în funcție, mizele sunt mai mari pentru ei și pentru stabilitatea ordinii juridice în general. Deși, criteriile pentru pre-vetting pot fi relativ flexibile și bazate pe o evaluare globală a integrității candidaților, a antecedentelor, a relațiilor etc., destituirea unui judecător sau a unui procuror numit în funcție într-un mod legal trebuie să fie justificată cu referința mai precisă la o conduită inadecvată, care ar trebui să fie mai bine definită de lege.

În aceeași ordine de idei, opinia amicus curiae a Comisiei de la Veneția arată că, conceptul de evaluare a integrității implică implimentarea unui proces de mecanisme care vizează garantarea celor mai înalte norme în materie de conduită și de integritate financiară solicitate pentru accesarea în funcția publică. Într-un sistem de control prealabil al integrității, decizia de a nu recruta un candidat poate fi justificată în cazul unei simple îndoieli pe baza unei evaluări a riscurilor. Totuși, decizia de nepromovare a evaluării unui candidat trebuie legată de un indiciu de ilegalitate, cum ar fi averea inexplicabilă, chiar dacă nu se poate dovedi dincolo de orice îndoială că această avere provine din surse ilegale (a se vedea CDLAD(2022)011, § 9-10).

În Avizul său, Comisia de la Veneția și Direcția Generală au mai notat că, Comisia de evaluare emite un raport negativ atunci când are dubii serioase cu privire la comiterea de către judecător sau un procuror a unor încălcări. Această normă presupune că concluziile Comisiei de evaluare nu stabilesc vinovăția persoanei vizate, nici nu atrag direct răspunderea penală, ceea ce ar necesita cel mai probabil un alt standard de probă (mai înalt). Într-o anumită măsură, această structură reduce potențialul unui conflict dintre constatările Comisiei de evaluare și ale altor organe administrative sau judiciare, menționate anterior.

De asemenea, Curtea Constituțională la § 120 din decizia de inadmisibilitate nr. 42 din 06 aprilie 2023 a constatat că, prin termenul „grav”, legislatorul a limitat marja discreționară a Comisiei de evaluare la evaluarea integrității etice a candidaților. Criteriul îi permite Comisiei să decidă nepromovarea candidatului doar dacă a constatat încălcări ale regulilor de etică și de conduită profesională de o gravitate ridicată. Acest fapt presupune că candidatul poate pune în discuție gravitatea încălcărilor constatate de Comisie în fața completului special al Curții Supreme de Justiție, care în cele din urmă poate aprecia caracterul „grav” al abaterii constatate în funcție de circumstanțele particulare ale cauzei. Raționamentele sunt aplicabile, mutatis mutandis, în cazul termenilor „reprobabile” și „inexplicabile” din articolul 8 alin. (2) lit. a) din Lege.

În § 123 din decizia de inadmisibilitate nr. 42 din 06 aprilie 2023, Curtea Constituțională a indicat că, pentru ca Consiliul să-și exercite atribuțiile constituționale de asigurare a numirii, transferării, detașării, promovării în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători (a se vedea articolul 123 din Constituție), legislatorul a stabilit că în calitate de membri ai acestui organ constituțional trebuie să fie alese persoane (judecători și non-judecători) cu o înaltă reputație profesională și integritate personală verificată de Comisia de evaluare în ultimii 15 ani. Prin urmare, Curtea Constituțională a considerat rezonabilă decizia

legislatorului de a stabili o perioadă extinsă de verificare a integrității financiare a candidaților.

La fel, Curtea Constituțională în decizia de inadmisibilitate nr. 42 din 06 aprilie 2023, a notat în § 123, cu privire la textul „dubii serioase” din articolul 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022, că textul criticat instituie un standard de probă aplicabil procedurii de evaluare. Astfel, atunci când Comisia de evaluare trebuie să decidă cu privire la integritatea unui candidat, ea trebuie să constate dacă există sau nu dubii serioase cu privire la respectarea criteriilor de integritate etică și financiară de către candidat, stabilite de articolul 8 din Lege.

Curtea Constituțională a reținut că, definirea standardelor de probă implică în mod inevitabil utilizarea unor texte flexibile. În acest caz, standardul de probă stabilit de legislator urmărește să ghideze Comisia de evaluare la aprecierea rezultatelor evaluării.

De asemenea, legea obligă Comisia de evaluare să emită o decizie motivată, care trebuie să cuprindă faptele relevante, motivele și concluzia Comisiei cu privire la promovarea sau nepromovarea. Mai mult, legea îi permite candidatului să pună în discuție existența unor dubii serioase cu privire la respectarea de către acesta a criteriilor de integritate etică și financiară în fața completului special al Curții Supreme de Justiție.

Astfel, Completul special al Curții Supreme de Justiție reține că, deși, marja de apreciere a Comisiei în ce privește „dubiile serioase” nu este nelimitată (concluziile trebuie să se bazeze pe date obiective), ea este destul de largă.

Eventualele riscuri în raport cu beneficiile, în cazul neadmiterii unui candidat, deși, integru, însă care nu a fost în stare să înlăture anumite dubii în privința sa, sunt cu mult mai mici decât în situația în care este admis un candidat neintegru din considerentul că orice dubiu ar trebui să fie interpretat în favoarea persoanei. Această stare e determinată atât de interesul general sporit față de procesul de preselecție, cât și de eventuala interferență redusă în drepturile subiecților supuși evaluării, spre deosebire de consecințele vetting-ului propriu-zis.

Completul de judecată special învederează prevederile art. 14 alin. (8) din Legea nr. 26/2022, conform cărorar, la examinarea cererii de contestare a deciziei Comisiei de evaluare, completul de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție poate adopta una dintre următoarele decizii: a) respingerea cererii de contestare; b) admiterea cererii de contestare și dispunerea reevaluării candidaților care nu au promovat evaluarea, dacă constată că, în cadrul procedurii de evaluare, Comisia de evaluare a admis unele erori procedurale grave, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare, și că există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat.

Pornind de la postulatele legale precitate supra și având în vedere obiectul acțiunii înaintate îl constituie decizia Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 3 din 05 decembrie 2023 cu privire la nepromovarea evaluării de către candidatul Anatolie Gîrbu, Completului de judecată special îi revine atribuția de a verifica dacă în cadrul procedurii de evaluare reluate, au fost admise erori procedurale grave de către Comisia de evaluare, care să afecteze

caracterul echitabil al procedurii de evaluare și existența unor circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat.

La examinarea cererii de contestare, Completul de judecată special nu este în drept de a depăși limitele și împuternicirile oferite de legiuitor la examinarea cererii de contestare a deciziei Comisiei de evaluare, stabilite în mod imperativ la art. 14 alin. (8) din Legea nr. 26/2022, în temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr. 5 din 14 februarie 2023 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr.26/2022. În pct. 81 din Hotărârea nr. 5 din 14 februarie 2023 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 26/2022, Curtea Constituțională a stabilit că legea trebuie să prevadă un remediu în cazurile în care candidatul nu i-au fost asigurate drepturile procedurale în cadrul procedurii de evaluare. În funcție de eventualele carențe procedurale admise la etapa evaluării, de natura dreptului procedural afectat, precum și de circumstanțele particulare ale cauzei, Curtea reține că neasigurarea unui drept procedural poate fi considerată o problemă centrală a litigiului. În aprecierea sa Curtea Constituțională verificând dacă dispozițiile contestate urmăresc realizarea unui scop legitim, a reținut că în nota informativă la proiectul de Lege nu se regăsește niciun argument cu privire la necesitatea limitării controlului judiciar al deciziilor Comisiei de evaluare. Totuși, din opinia prezentată de autorități și din conținutul textului contestat, Curtea a dedus că legislatorul a urmărit să evite situațiile de anulare a deciziilor Comisiei de evaluare din cauza încălcării unor reguli de procedură ne semnificative, iar pe de altă parte, pentru a asigura celeritatea soluționării contestațiilor pentru a avea mai repede un Consiliu Superior al Magistraturii funcțional. Curtea a reținut că aceste scopuri legitime pot fi încadrate în obiectivele generale ale ordinii publice și garantării autorității și imparțialității justiției, stabilite de articolul 54 alin.(2) din Constituție.

Verificând dacă dispozițiile contestate îi permit Completului de judecată special al Curții Supreme de Justiție să examineze suficient problemele centrale ale eventualelor litigii, Curtea Constituțională a admis că dispozițiile contestate sunt apte să realizeze obiectivul urmărit de legislator, să evite situațiile de anulare a deciziilor Comisiei de evaluare din cauza încălcării unor reguli de procedură ne semnificative.

Totodată, art. 12 alin. (4) din Legea nr. 26/2022 enumeră drepturile candidatului și anume: a) să participe la ședințele Comisiei de evaluare și să dea explicații verbale; b) să fie asistat de un avocat sau de un avocat stagiar pe parcursul procedurii de evaluare; c) să ia cunoștință de materialele evaluării, cu cel puțin 3 zile până la audiere; d) să prezinte, în formă scrisă, date și informații suplimentare pe care le consideră necesare în vederea înlăturării suspiciunilor privind integritatea sa, dacă a fost în imposibilitatea de a le prezenta anterior; e) să conteste decizia Comisiei de evaluare.

Completul de judecată special reține, că noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil” nu poate fi interpretată doar printr-o referință la dreptul intern al statului pârât, este vorba de o noțiune „autonomă”, care reiese din Convenție.

Art. 6 § 1 se aplică indiferent de calitatea părților, de natura legislației ce reglementează modul de stabilire a „contestației” (lege civilă, comercială, administrativă etc.) și de autoritatea competentă să o soluționeze (instanță de drept comun, organ administrativ etc.) [Georgiadis împotriva Greciei, pct. 34; Bochan

împotriva Ucrainei (nr. 2) (MC), pct. 43; Naït-Liman împotriva Elveției (MC), pct. 106].

Aplicabilitatea art. 6 § 1 în materie civilă depinde, în primul rând, de existența unei „conestații” (în limba engleză, „dispute”). În plus, trebuie să se întemeieze pe un drept care să poată fi pretins, cel puțin în mod credibil, recunoscut în dreptul intern, indiferent dacă acest drept este sau nu protejat de Convenție. Trebuie să fie vorba despre o contestație reală și serioasă, care poate privi atât existența însăși a dreptului, cât și întinderea sa sau modalitățile sale de exercitare. În final, rezultatul procedurii trebuie să fie în mod direct decisiv pentru dreptul civil în cauză, o legătură foarte slabă ori consecințe îndepărtate nefiind suficiente pentru ca art. 6 § 1 să fie aplicabil [Regner împotriva Republicii Cehe (MC), pct. 99; Károly Nagy împotriva Ungariei (MC), pct. 60; Naït-Liman împotriva Elveției (MC), pct. 106]

Prin urmare, Completul de judecată special relevă că, prin prisma art. 6 § 1 din CEDO, a Hotărârii Curții Constituționale nr. 5 din 14 februarie 2023 și articolul 12 alin. (4) din Legea nr. 26/2022, pentru a stabili dacă în cadrul procedurii de evaluare reluată Comisia de evaluare a admis unele erori procedurale grave, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare, urmează a fi verificat faptul dacă reclamantului Anatolie Gîrbu i-au fost respectate drepturile procedurale prevăzute de legea specială.

Pornind de la această premisă, precum și din dezideratele Curții Constituționale reținute în hotărârea nr. 5 din 14 februarie 2023, Completul de judecată special nu va da apreciere tuturor argumentelor invocate de către reclamantul Anatolie Gîrbu în cererea de contestare, însă va răspunde doar criticilor ce se încadrează în criteriile statuate de către Curtea Constituțională în vederea eventualei admiteri a acțiunii și anume ce țin de presupusele erori procedurale grave admise de către Comisia de evaluare, care ar fi afectat caracterul echitabil al procedurii de evaluare, precum și celor ce vizează presupusa existență a unor circumstanțe care puteau conduce la promovarea evaluării de către candidatul Anatolie Gîrbu.

La caz, Completul de judecată special reiterează că, decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, contestată cu prezenta cerere, este emisă de către pârâtă, în rezultatul anulării de către Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 01 august 2023, a deciziei Comisiei de evaluare nr. 36 din 02 iunie 2023 cu privire la candidatura lui Anatolie Gîrbu, fiind dispusă reevaluarea candidatului Anatolie Gîrbu de către Comisia independentă de evaluare.

Conform art. 14 alin. (10) din Legea nr. 26/2022, în cazul reluării procedurii de evaluare a candidatului de către Comisia de evaluare potrivit alin.(8) lit.b), dispozițiile prezentei legi referitoare la procedura de evaluare a integrității se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 8 din Legea nr. 26/2022, (1) În sensul prezentei legi, evaluarea integrității candidaților constă în verificarea integrității etice și a integrității financiare a acestora.

(2) Se consideră că un candidat corespunde criteriului de integritate etică dacă:

a) nu a încălcat grav regulile de etică și conduită profesională a judecătorilor, a procurorilor sau, după caz, a altor profesii, precum și nu a admis, în activitatea sa,

acțiuni sau inacțiuni reprobabile, care ar fi inexplicabile din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului și al unui observator imparțial;

b) în privința acestuia nu există suspiciuni rezonabile privind comiterea actelor de corupție, actelor conexe actelor de corupție sau faptelor coruptibile în sensul Legii integrității nr.82/2017;

c) nu a încălcat regimul juridic al declarării averii și intereselor personale, al conflictelor de interese, al incompatibilităților, al restricțiilor și/sau al limitărilor.

(3) În cazul lipsei unor reguli de etică și conduită aprobate pentru domeniul în care activează sau a activat candidatul, se verifică dacă comportamentul din trecut al candidatului provoacă sau nu suspiciuni rezonabile referitoare la corespunderea acestuia cu standardele etice și de conduită stabilite pentru judecători și procurori.

(4) Se consideră că un candidat corespunde criteriului de integritate financiară dacă:

a) averea candidatului a fost declarată în modul stabilit de legislație;

b) Comisia de evaluare constată că averea dobândită de către candidat în ultimii 15 ani corespunde veniturilor declarate.

(5) Pentru evaluarea integrității financiare a candidatului, Comisia de evaluare verifică:

a) respectarea de către candidat a regimului fiscal în partea ce ține de achitarea impozitelor la folosirea mijloacelor și veniturilor rezultate din proprietatea deținută, precum și a veniturilor impozabile, și în partea ce ține de achitarea drepturilor de import și drepturilor de export;

b) respectarea de către candidat a regimului juridic al declarării averii și intereselor personale;

c) modul de dobândire a bunurilor aflate în proprietatea sau posesia candidatului ori a persoanelor specificate la art.2 alin.(2), precum și cheltuielile legate de întreținerea acestor bunuri;

d) sursele de venit ale candidatului și, după caz, ale persoanelor specificate la art.2 alin.(2);

e) dacă există sau nu contracte de împrumut, credit, leasing, asigurare sau alte contracte care pot asigura beneficii de ordin financiar, în care candidatul, persoana specificată la art.2 alin.(2) sau persoana juridică în care aceștia au calitatea de beneficiari efectivi este parte contractantă;

f) dacă există sau nu donații în care candidatul sau persoana specificată la art.2 alin.(2) are statut de donatar sau de donator;

g) alte aspecte relevante pentru clarificarea originii averii candidatului și pentru justificarea acesteia.

(6) În aprecierea criteriilor prevăzute la alin.(2)–(5) și în luarea unor decizii cu privire la acestea, Comisia de evaluare nu depinde de constatările altor organe cu competențe în domeniul respectiv.

Art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022 prevede că, se consideră că un candidat nu întrunește criteriile de integritate dacă s-a constatat existența unor dubii serioase privind conformitatea candidatului cu cerințele prevăzute la art.8, care nu au fost înlăturate de către persoana evaluată.

Conform art. 19 din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele

de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr. 26/2022, 1. dacă Comisia reia procedura de evaluare a unui candidat în conformitate cu decizia Curții Supreme de Justiție, prevederile Legii nr. 26/2022 și ale prezentului Regulament cu privire la procedura de evaluare se aplică în mod corespunzător. În continuare, în cadrul evaluării reluate: a. candidatul poate prezenta probe noi doar referitor la aspectele care au fost abordate de Curtea Supremă de Justiție și indicate Comisiei pentru reevaluare. Candidatul poate prezenta aceste probe doar dacă el/ea a fost în imposibilitate de a le prezenta anterior la etapa de evaluare și în cadrul procedurii de la Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 12 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 26/2022 și dacă candidatul prezintă o justificare suficientă Comisiei. b. Comisia poate trimite întrebări și solicitări de documente candidatului în măsura în care este necesar pentru a clarifica aspectele care dervă din decizia Curții Supreme de Justiție. Art. 16 alin. (1) lit. c. din prezentul Regulament se aplică mutatis mutandis. c. Dacă Comisia nu a emis o decizie de promovare a candidatului, aceasta va prezenta candidatului o notificare cu privire la faptele și dubiile serioase și o solicitare de a indica dacă candidatul dorește să participe la audierea publică. Candidatul va avea la dispoziție șapte zile să răspundă. Audierea publică va fi programată nu mai devreme de trei zile după răspunsul candidatului. d. Accesul la materialele colectate în timpul procedurii de evaluare reluate vor fi prezentate candidatului în același mod ca și în cadrul procedurii de evaluare. e. Comisia poate decide, în conformitate cu decizia Curții Supreme de Justiție, la cererea candidatului sau din oficiu, să audieze o persoană pentru a aborda un aspect despre care Comisia a indicat că are dubii serioase. Dacă candidatul solicită audierea unei persoane, el/ea va identifica aspectele cu privire la care persoana e propusă să dea declarații și relevanța acelor declarații față de aspectele examinate. Candidatul va prezenta numele complet, numărul de identificare, numărul de telefon și adresa de email al persoanei.

Comisia nu va suporta cheltuieli legate de audierea acelei persoane. Aceste audieri vor avea loc în ședință publică, cu excepția cazului în care Comisia decide să desfășoare o parte din audieri în ședință închisă, în conformitate cu art. 12 alin. (2) din Legea nr. 26/2022 și art. 17 din prezentul Regulament.

2. Dacă la orice moment în timpul procedurii de evaluare reluate dubiile serioase cu privire la integritatea etică sau financiară a unui candidat au fost înlăturate, Comisia va emite o decizie privind constatarea promovării candidatului.

3. În cadrul procedurii de evaluare reluate, Comisia nu este obligată să examineze alte circumstanțe decât cele care au stat la baza admiterii contestației candidatului de către Curtea Supremă de Justiție.

În această ordine de idei, urmează a fi notat faptul că, la data de 08 septembrie 2023, Anatolie Gîrbu a fost informat de către secretariatul Comisiei, prin intermediul poștei electronice, despre reluarea procesului de evaluare. Ulterior, la 25 septembrie 2023, s-a expediat runda de întrebări în evelauarea reluată, recepționate de reclamant la 26 septembrie 2023, iar la 29 septembrie 2023, pârâta a recepționat de la candidat răspunsul și anexele la runda de întrebări, confirmând la 10 octombrie 2023. La 16 octombrie 2023, s-a expediat candidatului expunerea situației de fapt și dubiilor serioase în procesul de evaluare reluată, iar la 23 octombrie 2023, candidatul a expediat răspunsul. La 25 octombrie 2023, pârâta a confirmat recepționarea

răspunsului, solicitând candidatului un răspuns clar dacă solicită a participa la audieri publice în privința problemei nr. 2 și la audierile în ședință închisă în privința problemei nr.1. La 26 octombrie 2023, a parvenit răspunsul afirmativ de a participa la audieri. La 27 octombrie 2023, reclamantului i-a fost expediată decizia comisiei referitor la solicitarea de a desfășura o parte de audieri în ședință închisă și, totodată, a fost invitat la audieri în ședință publică pentru data de 01 noiembrie 2023, ora 16:00. La 30 octombrie 2023, în adresa pârâtei a parvenit răspunsul reclamantului și la 31 octombrie 2023 a fost confirmată recepționarea de către pârâtă a răspunsului, fiind explicate anumite aspecte (Vol. III, f.d.452-462, dosarul candidatului).

Completul de judecată special precizează că, decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 de nepromovare a evaluării și anume, evaluarea reluată a candidatului, expediată candidatului la data de 08 decembrie 2023 (Vol.III, f.d.463, dosarul candidatului), a vizat două probleme:

- 1) Sursa mijloacelor bănești pentru două conturi bancare înregistrate pe numele soției candidatului în perioada 2011 - 2015 și nedeclararea contului bancar care trebuia declarat. În final, a condus la existența dubiilor serioase (art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022) cu privire la conformitatea candidatului cu criteriul de integritate etică conform art. 8 alin. (2) lit. c) și criteriul de integritate financiară conform art. 8 alin. (4) lit. a) și alin. (5) lit. b), c) și d) din Legea nr. 26/2022, în legătură cu sursa mijloacelor bănești depuse în perioada 2011-2014 în cele două conturi de depozit înregistrate pe numele soției candidatului și nedeclararea de către candidat a contului nr. 2 de la Banca A pentru anii 2012-2014, care nu au fost atenuate de candidat.
- 2) Modificarea statutului locuinței de serviciu în vederea privatizării și vânzării bunului. La fel, a relevat dubii serioase (art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022) cu privire la conformitatea candidatului cu criteriul de integritate etică conform art. 8 alin. (2) lit. a) și criteriul de integritate financiară conform art. 8 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. c) din Legea nr. 26/2022, cu referire la modalitatea obținerii apartamentului de serviciu, privatizarea și vânzarea acestui imobil, care nu au fost înlăturate de candidat.

În context, Completul de judecată special, pornind de la alegațiile reclamantului ridicate în privința primei probleme, sursa mijloacelor bănești pentru două conturi bancare înregistrate pe numele soției candidatului în perioada 2011 - 2015 și nedeclararea contului bancar care trebuia declarat, reiterează că acesta a pretins că Comisia de evaluare nu a efectuat o examinare obiectivă a cazului vizat, nu a ținut cont de informația prezentată de candidat și de constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supremă de Justiție, anume că nu a cunoscut în general de existența acestor conturi bancare și modul de gestionare a lor, având în vedere declarațiile martorilor audiați, iar Comisia nu a stabilit prin nicio circumstanță, de fapt, constatată că ar fi cunoscut despre existența acestor conturi.

Conform art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/2022, în contextul evaluării candidaților menționați la alin.(1) este verificată și averea persoanelor apropiate candidaților, astfel cum acestea sunt definite în Legea nr.133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, precum și a persoanelor menționate la art.33 alin.(4) și (5) din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

În sensul Legii nr.133/2016, persoană apropiată – soțul/soția, copilul, concubinul/concubina subiectului declarării, persoana aflată la întreținerea subiectului declarării, de asemenea persoana înrudită prin sânge sau prin adopție cu subiectului declarării (părinte, frate/soră, bunic/bunică, nepot/nepoată, unchi/mătușă) și persoana înrudită prin afinitate cu subiectul declarării (cumnat/cumnată, socru/soacră, ginere/noră).

Art.33 alin.(4) și (5) din Legea nr.132/2016 stipulează că, controlul averii și al intereselor personale se extinde asupra membrilor de familie, părinților/socrilor și copiilor majori ai persoanei supuse controlului. Dacă persoana supusă controlului se află în concubinaj cu o altă persoană, verificarea se va extinde și asupra averii acestei persoane. Dacă există aparența că bunurile persoanei supuse controlului au fost înscrise pe numele altor persoane, controlul se va extinde și asupra acestor bunuri și persoane. Dacă subiectul declarării a indicat venituri și bunuri obținute din donații sau deține bunuri în comodat, controlul se va extinde și asupra donatorului și comodantului. Aceștia li se pot cere clarificări privind originea veniturilor utilizate pentru achiziția și întreținerea respectivelor bunuri. Pentru clarificarea acestor aspecte, inspectorul de integritate poate solicita informații relevante de la orice persoană fizică sau juridică.

Conform art. 4 alin.(1) lit.d) din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere nr. 1264 din 19 iulie 2002, în vigoare în perioada de referință, persoanele menționate la art.3 declară activele financiare, adică conturile bancare, fondurile de investiții, formele echivalente de economisire și investire, plasamentele, obligațiunile, cecurile, cambiile, certificatele de împrumut, alte documente care încorporează drepturi patrimoniale ale declarantului sau ale membrilor familiei lui, investițiile directe în monedă națională sau în valută străină făcute de el sau de membrii familiei lui, precum și alte active financiare.

La acest capitol, Completul de judecată special menționează că, în cadrul evaluării reluate și analizei efectuate de către Comisie, inclusiv prin prisma răspunsului candidatului la situația de fapt și dubiile serioase (Vol.III, f.d.335-351), s-a efectuat o analiză detaliată, fiind dezvoltată această problemă, fiind constatate contradicții între declarațiile martorului și rulajul din conturile bancare, pornind de la destinația acestora. De asemenea, lipsa unui regulament sau act, care să interzică deschiderea unui cont de depozit la aceeași banca în care se deține un cont de credit, având în vedere motivul invocat de soacra candidatului în justificarea deschiderii conturilor bancare pe numele fiicei. Un alt aspect a vizat sursa mijloacelor-discrepanțele. Iar, altul a vizat transferurile între cele două conturi bancare pe numele soției candidatului și conturile fratelui soacrei deschise în anul 2015. Ultimul aspect vizat a ținut dubiile cu privire la deschiderea celor două conturi bancare de către soacra candidatului pe numele fiicei. Neconsecvența explicațiilor candidatului, martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată desfășurată anterior, a dus la crearea dubiilor serioase în ceea ce privește afirmația reclamantului și a soției sale că nu ar fi cunoscut despre cele două conturi bancare înregistrate pe numele soției, iar în urma evaluării reluate, informațiile prezentate, explicațiile aduse, nu au dus la înlăturarea acestora. Drept urmare, unele informații, probe noi colectate de Comisia

independentă de evaluare, în cadrul evaluării reluate, a fortificat dubiile privind afirmația reclamantului și a soției sale că nu știau de cele două conturi bancare înregistrate pe numele soției reclamantului, deși, reclamantul a avut posibilitatea reală de a înlătura dubiile, inclusiv în raport cu banii deținuți pe două conturi înscrise pe numele soției sale, sursa mijloacelor bănești depozitate pe conturile date. Din totalul sumei de 349 962 de lei, depusă în conturile bancare ale soției, doar 189 623 de lei au permis atribuirea fratei soacrei reclamantului. Destinația și motivul deschiderii celor două conturi bancare nu a fost clară, în contextul în care rulajele denotă că din aceste conturi banii erau retrași în mod periodic. Deși, s-a afirmat că conturile au fost deschise în scopul acumulării sumelor de bani ce aparțineau fratelui soacrei candidatului, care se afla în Federația Rusă, retragerile periodice denotă că, de fapt, titularul contului a utilizat într-un mod persistent banii aflați pe cele 2 conturi.

De asemenea, Comisia independentă de evaluare la soluționarea solicitării candidatului de a obține documentele originale de la Banca A în vederea efectuării unei expertize grafoscopice, a conchis că o evaluare a scrisului de mână ar putea, probabil, clarifica dacă soția candidatului a fost implicată în deschiderea și gestionarea contului bancar, dar acest lucru nu ar rezolva problemele legate de sumele de bani care au intrat și au ieșit din conturile bancare la banca A și B și de participarea candidatului și a soției sale și a altor persoane în activitatea conturilor. Aceste dubii nu ar fi atenuate prin elucidarea a cui este semnătura pe documentele de deschidere și gestionare a conturilor bancare. Dubiile Comisiei rămân întemeiate în virtutea informațiilor neconsecvente, furnizate de candidat pe parcursul evaluării inițiale și reluate, în ceea ce privește scopul celor două conturi bancare, sursa mijloacelor bănești din cele două conturi și ce s-a întâmplat cu mijloacele bănești din conturi. Având în vedere aceste fapte, Comisia nu a acceptat solicitarea candidatului.

Completul de judecată special relevă că, din comunicarea dintre Comisie și candidat este evident că ultimul a avut posibilitatea de a elucida neclaritățile, prin prezentarea datelor și informațiilor suplimentare, având un termen suficient din partea Comisiei, de fapt, acest aspect nici nu a fost negat de reclamant. Sarcina probațiunii poate trece asupra candidatului în procesul reluat de evaluare. Deși, Comisia prin prisma prevederilor art.6, art.7, art. 10 din Legea nr.26/2022 își exercită obligația de a acumula date și informații, însă la apariția unor neclarități și în scopul elucidării acestora, Comisia oferă candidatului posibilitatea de a prezenta date și informații suplimentare, care în final, contribuie la protejarea drepturilor candidatului.

Conform art. 10 alin. (7) din Legea nr.26/2022, în scopul elucidării unor neclarități depistate, Comisia de evaluare poate solicita, la orice etapă a procedurii de evaluare, date și informații suplimentare de la candidații evaluați.

Totodată, în sensul art. 12 alin.(4) lit.d) din Legea nr.26/2022, candidatul are dreptul să prezinte, în formă scrisă, date și informații suplimentare pe care le consideră necesare în vederea înlăturării suspiciunilor privind integritatea sa, dacă a fost în imposibilitatea de a le prezenta anterior.

Prin criticile aduse deciziei contestate, reclamantul nu a înlăturat dubiile constatate, precum nici nu a răsturnat concluziile Comisiei independente de evaluare.

Din textul deciziei contestate și informațiile acumulate și analizate în procesul evaluării reluate a candidatului este evident că pârâta a constatat existența dubiilor serioase în privința primei probleme, rezultând din înscrisurile existente, explicațiile candidatului. Mai mult, decizia contestată conține două anexe sub formă de tabele care reflectă detaliat fluxul mijloacelor bănești în conturile nr. 1 și nr. 2 la Banca A, înregistrate pe numele soției candidatului: 1-fluxul mijloacelor bănești în contul nr. 1 la Banca A; 2-fluxul mijloacelor bănești în contul nr. 2 la Banca A; 3-fluxul mijloacelor bănești în contul nr. 1 la Banca A divizat în două perioade: până și după căsătoria candidatului din 03 septembrie 2011 (Vol.III, f.d.448-451, dosarul candidatului).

În ceea ce vizează a doua problemă, modificarea statutului locuinței de serviciu în vederea privatizării și vânzării bunului, reclamantul a pretins că, Comisia independentă de evaluare a avut o atitudine părtinitoare, cu interpretarea evident denaturată a circumstanțelor probatorii prezentate și administrate în cadrul evaluării reluate. Reclamantul a pretins că activând în Procuratura raionului Ungheni din anul 2005, la solicitarea sa, în scris, de a-i fi acordată locuință de serviciu, nu a fost asigurat și, drept urmare, s-a adresat în instanța de judecată. Comisia a stabilit că, prin hotărârea judecătorească din anul 2008 a fost obligată administrația publică locală de a-l asigura cu locuință de serviciu în temeiul Legii cu privire la Procuratură în vigoare în acel moment, însă Comisia nu a luat în calcul și nu a specificat că, în temeiul art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, autoritatea publică, în cazul în care un procuror nu avea o locuință sau era necesar să-și îmbunătățească condițiile de locuit, în termen de un an de la numirea procurorului, trebuia să îi asigure locuință de serviciu pe perioada activității sale în localitatea respectivă, ceea ce administrația publică locală nu a făcut.

La acest capitol, Completul de judecată special învederează că, prevederile art. 38 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 118 din 14 martie 2003, în vigoare în perioada de referință, în cazul în care procurorul nu are locuință sau are nevoie de îmbunătățirea condițiilor locative, autoritatea administrației publice locale este obligată, în termen de cel mult un an de la numirea lui în funcție, să îl asigure cu locuință (apartament sau casă) de serviciu pe perioada de activitate în localitatea respectivă.

În temeiul art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, în vigoare în perioada de referință, nu pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată imobilele care se află în orașele militare de tip închis, căminele, locuințele de serviciu, locuințele avariate și ireparabile, casele ce urmează a fi demolate, cantoanele și alte construcții care se află la balanța sau în proprietatea fondului forestier de stat. Iar, în contextul art. 17 alin.(1) din aceeași Lege, locuințele de stat și departamentale, cu excepția locuințelor de serviciu, se transmit, în limita normelor prezentei legi, în proprietate privată, în continuare fiind enumerate categoriile de persoane.

Art. 4 alin. (1) din Legea nr. 982 din 19 septembrie 1996 cu privire la fondul locativ cu statut special stipulează că, locuințele din fondul special se atribuie

exclusiv persoanelor ce dețin funcții electivă sau desemnate indicate în anexă, care este parte integrantă a prezentei legi, pe termenul exercitării acestor funcții, dacă persoanele menționate nu au o altă locuință în municipiul sau orașul-reședință sau spațiul locativ de care dispun este sub norma stabilită de art.42 din Codul cu privire la locuințe.

Sintetizând circumstanțele de fapt ale problemei date, Completul de judecată special notează că, prin hotărârea judecătorească din 25 martie 2008, Primăria Ungheni a fost obligată să asigure candidatul cu locuință de serviciu. În luna februarie 2012, conform hotărârii judecătorești, Consiliul Orășenesc Ungheni a acordat candidatului și unui alt procuror, dreptul de folosință asupra unui apartament de 50,8 m.p., amplasat în mun. Ungheni, până la încetarea raporturilor de serviciu cu Procuratura raionului Ungheni. Pct. 4 în mod expres indica ca fiind atribuită cu statutul de locuință de serviciu, decizie ce nu a fost contestată. La 28 mai 2012, a fost înregistrat dreptul de folosință al candidatului și colegului său asupra apartamentului de serviciu, în baza deciziei autorității locale. Reclamantul a pretins că nu au exercitat efectiv acest drept de folosință, fiindcă apartamentul era ocupat abuziv. Până la intrarea, de fapt, în posesie, își întemeiasă familii ambii procurori, fiind imposibil de a locui împreună. Ulterior, au depus o cerere comună de modificare a deciziei Consiliului Orășenesc Ungheni din 2012 prin care le-au fost repartizate locuințe de serviciu, prin excluderea sintagmei „de serviciu” din textul deciziei, în temeiul Legii nr. 982 din 19 iunie 1996. Procurorii au susținut că sintagma „de serviciu” din hotărârile instanței trebuie subînțeleasă în sensul că procurorii prestează „serviciul” în cadrul Procuraturii raionului Ungheni și nu se referă la fondul locativ cu statut special. Procurorul-șef al raionului Ungheni, la fel, a depus o cerere prin care să fie admise cererile înaintate, fiind invocate aceleași prevederi legale. În final, la 23 octombrie 2015, Consiliul Orășenesc Ungheni a modificat decizia din 2012, prin excluderea sintagmei „de serviciu”. La 8 decembrie 2015, candidatul și-a înregistrat reședința la adresa apartamentului, iar la 22 februarie 2016, candidatul a înregistrat dreptul de proprietate asupra acestui apartament, în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare, de transmitere-primire în proprietate privată. La 24 iulie 2018, candidatul a vândut apartamentul, în baza contractului de vânzare-cumpărare, contra sumei de 125 000 de lei. În anul 2010, candidatul a procurat un lot de teren pentru construcții cu suprafața de 0,0419 ha, care, ulterior a fost extins în baza contractelor de formare a bunurilor prin combinare din 22 august 2012 și 29 decembrie 2016. La 03 septembrie 2013, candidatul a obținut autorizația de construire. Candidatul a afirmat că a început construcția casei în toamna anului 2013, iar în anii 2014 și 2015 nu s-au făcut lucrări de construcție și la 08 august 2016 a fost emis un act de prelungire a termenului de executare a lucrărilor de construcție.

Având în vedere constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție la acest aspect, în cadrul evaluării reluate, Comisia a solicitat de la Procuratura Generală o copie a demersului Procuraturii Ungheni (din 2015) sau altor procuraturi sau procurori, privind opinia Procuraturii Generale cu referire la interpretarea prevederilor Legii nr. 982/1996 privind fondul locativ cu regim special sau eventual, altor acte, referitoare la locuințele de serviciu, precum și orice opinii ale Procuraturii Generale sau hotărâri judecătorești privind această problemă.

Procuratura Generală a informat Comisia că, în conformitate cu regulamentele interne de arhivare, aceste documente au fost transmise, la 12 mai 2021, la distrugere. Comisia a solicitat de la Procuratura Ungheni o copie a demersului din 2015, iar Procuratura Ungheni a răspuns că aceste documente au fost trimise pentru arhivare. Comisia a solicitat, de asemenea, aceste informații de la Serviciul Arhivă Ungheni. Serviciul Arhivă Ungheni a furnizat o copie a Notei informative adresată Procurorului General al Republicii Moldova, înregistrată sub nr. 1406 din 14 aprilie 2015 și a cererii către Secretarul Consiliului Orășenesc Ungheni, înregistrată sub nr. 1506 din 24 aprilie 2015. Serviciul Arhivă Ungheni a menționat că, răspunsul de la Procuratura Generală nu a fost atașat la dosarul transmis în Arhivă. Conform copiei Notei informative din 14 aprilie 2015, semnată de Procurorul-șef al raionului Ungheni, candidatul și ceilalți doi procurori au depus o cerere la Consiliul Orășenesc Ungheni pentru modificarea deciziei nr. 1/25 din 17 februarie 2012, solicitând excluderea sintagmei „de serviciu” din punctele 3-7, deoarece sintagma „de serviciu” cu referire la locuințe creează impedimente pentru utilizarea, deținerea legală și conservarea bunului. Consiliul orășenesc a solicitat opinia procurorului conducător. Nota indica că, conform hotărârilor judecătorești, aceste două apartamente au fost atribuite direct procurorilor indicați. Legea nouă cu privire la Procuratură nu mai prevede obligația administrației publice locale de a asigura procurorii cu spațiu locativ de serviciu. Prin urmare, în cazul imposibilității intrării în dreptul de folosință și posesie asupra acestor două apartamente de către procurorii menționați, acestea vor reveni Primăriei Ungheni, care va avea dreptul să le repartizeze oricui, însă nu Procuraturii. Opinia solicitată era cu privire la faptul dacă există sau nu impedimente legale ca Consiliul orășenesc Ungheni, în temeiul art. 14 din Legea privind administrația publică locală, să decidă aprobarea cererii procurorilor Anatolie Gîrbu și a altor doi procurori, de modificare a deciziei Consiliului orășenesc Ungheni nr. 1/25 din 17 februarie 2012, excluzând sintagma „de serviciu” din punctele 3-7. Conform unei copii a demersului înaintat de Procurorul-șef al raionului Ungheni către Consiliul Orășenesc Ungheni și Primarului or. Ungheni, la data de 17 august 2015, Procurorul-șef al raionului Ungheni a solicitat Consiliului Orășenesc Ungheni, în conformitate cu art. 14 din Legea privind administrația publică locală, să admită cererea candidatului (și a altor doi procurori), de modificare a deciziei Consiliului Orășenesc Ungheni nr. 1/25 din 17.02.2012 prin excluderea sintagmei „de serviciu” din punctele 3-7.

Candidatul a fost întrebat dacă a solicitat restituirea cheltuielilor de chirie, acesta a infirmat. La întrebarea dacă s-a adresat CtEDO, candidatul a infirmat și a motivat că, prin vânzarea apartamentului privatizat a obținut un profit mult mai mic decât ceea ce i se datora dacă i s-ar fi compensat cheltuielile de chirie sau dacă ar fi solicitat despăgubiri la CtEDO pentru întâzieri în executarea hotărârii judecătorești din anul 2008. Reclamantul a susținut că nu a cerut decât respectarea dreptului său, executarea hotărârii judecătorești definitive și să fie despăgubit pentru nerespectarea și neexecutarea la timp a obligațiilor față de el, urmărind astfel un scop legitim. În context, s-a referit la cauza Curții Europene a Drepturilor Omului, hotărârea din 17 septembrie 2013, Antoci C. contra Republicii Moldova, privind neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

Raportând cadrul legal la constatările Comisiei independente de evaluare, argumentele reclamantului, Completul de judecată special învederează că, Comisia a recunoscut pe deplin și nu a contestat niciodată dreptul candidatului de a primi o locuință de serviciu sau hotărârea instanței din 2008, însă pentru Comisie sunt greu acceptabile argumentele candidatului cu privire la modul în care a încercat să-și revendice drepturile. Hotărârea judecătorească obliga doar administrația publică locală să-i acorde o locuință de serviciu, nu și în proprietate privată. Legea cu privire la Procuratură prevedea, de asemenea, dreptul de a primi compensații pentru costurile de chirie. În opinia Comisiei, când a depus cererea către Consiliul Orășenesc Ungheni, în 2015, candidatul a încercat să transforme un beneficiu de serviciu acordat lui, în calitate de procuror, într-o proprietate privată. Astfel de acțiuni ale unui procuror stabilesc un precedent periculos pentru administrația publică locală și comunitatea locală privind modul în care legea poate fi utilizată în favoarea unor interese private. Acesta este principalul dubiu serios pe care Comisia îl are cu privire la conformitatea candidatului cu criteriile etice și financiare, prevăzute de Legea nr. 26/2022, în legătură cu problema 2. Aceste acțiuni sunt relevante pentru evaluarea unei persoane care aspiră la o poziție de conducere în organul de autoadministrare al procurorilor, care ar trebui să fie însuși un exemplu și să stabilească standarde profesionale ridicate pentru procurori în întreaga țară.

Drept urmare, Comisia în cadrul reevaluării la această problemă nu putea să emită o decizie de promovare a reclamantului, în condițiile în care cumulul de circumstanțe, identificat din noile probe acumulate în cadrul reevaluării, este diferit decât cel inițial, din cadrul evaluării inițiale. Comisia independentă de evaluare a argumentat soluția sa.

În final, Comisia independentă de evaluare, analizând ambele probleme detaliat și multiaspectual, a decis că drept urmare a evaluării reluate a candidatului, desfășurată în temeiul art. 14 alin. (8) lit. b) și alin. (10) din Legea nr. 26/2022, în temeiul art. 8 alin. (1), alin. (2) lit. a) și c), alin. (4) lit. a) și b), alin. (5) lit. b), c) și d), art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26/2022, candidatul nu întrunește criteriile de integritate etică și financiară, întrucât s-au constatat dubii serioase cu privire la respectarea de către candidat a criteriilor de integritate etică și financiară și, astfel, nu promovează evaluarea.

În atare circumstanțe, Completul de judecată special consideră că, reclamantul Anatolie Gîrbu nu a înlăturat dubiile Comisiei de evaluare și nu a convins instanța de judecată că a respectat cele mai înalte standarde ale eticii, conduitei profesionale de procuror.

Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni a remarcat că, procurorii trebuie să facă dovada unei integrități absolute a comportamentului lor (Avizul CCPE nr. 13(2018) „Independența, responsabilitatea și etica procurorilor”, §§ 55). Integritatea, ca principiu etic, are ca reper modul în care ceilalți percep comportamentul procurorului ca fiind conform cu etica și comandamentele morale recunoscute de societate ca fiind cele mai înalte standarde pentru o persoană ce deține o funcție publică esențială pentru societate, precum și modul în care o persoană înțelege să se manifeste în societate.

Generalizând ipotezele reliefate supra, Completul de judecată special concluzionează că, din argumentele reclamantului, prezentate în fața instanței de

judecată, nu se constată existența unor circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării sale în fața Comisiei de evaluare, nefiind înlăturate dubiile serioase formulate de Comisia de evaluare.

De altfel, reclamantul fiind informat de dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei, a făcut uz de acest drept, la data de 01 noiembrie 2023, beneficiind și valorificând drepturile prevăzute de articolul 12 alin.(4) din Legea nr. 26/2022. Mai mult, reclamantul a beneficiat de acest drept și în cadrul instanței de judecată, fiindu-i prezentat, la cererea sa (f.d.157), dosarul candidatului în trei volume, pentru a compara cu dosarul prezentat lui de către Comisia independentă de evaluare.

Cu privire la alegațiile reclamantului invocând nulitatea actului administrativ individual, decizia nr. 3 din 05 decembrie 2023 a Comisiei de evaluare, în temeiul art. 121 alin. (4) din Codul administrativ, instanța de judecată le apreciază neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art.9 pct.4 al Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, ședințele se vor desfășura la locul convenit de membrii Comisiei sau prin videoconferință. Membrii pot să fie prezenți fizic la ședință sau să se conecteze prin videoconferință, condiție asigurată de secretariat.

În conformitate cu art.11 pct.4 al Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, deciziile sunt adoptate cu votul majorității simple a membrilor participanți.

Potrivit art.12 pct.2 al Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, președintele va distribui, prin email, proiectul procesului-verbal tuturor membrilor Comisiei cât mai curând posibil și în cel mult trei zile lucrătoare. Procesul-verbal se aprobă prin email, în cazul în care, timp de două zile lucrătoare, nu survin obiecții sau dacă toți membrii aprobă. De asemenea, procesul-verbal poate fi aprobat prin decizia majorității în conformitate cu art. 11 din prezentul Regulament, reflectând toate declarațiile expuse de membrii care au înaintat obiecții. După aprobare, președintele va semna procesul-verbal în termen de o zi lucrătoare.

În conformitate cu art.14 pct.4 al Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, o decizie se consideră că este adoptată prin coordonare prin e-mail atunci când numărul minim de voturi exprimate este în conformitate cu art. 11 alin. (2) din Legea nr. 26/2022.

Potrivit art.18 pct.1 și 3 al Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, comisia va lua o decizie motivată privind constatarea promovării sau nepromovării evaluării de către candidat. Dacă este necesar, Comisia poate

amâna adoptarea deciziei până la primirea informațiilor sau clarificărilor suplimentare. Decizia se transmite candidatului, în conformitate cu art. 13 alin. (7) din Legea nr.26/2022. În aceeași zi, Comisia va anunța pe pagina sa web faptul că a fost luată decizia privind conformitatea sau neconformitatea unui candidat.

Un document este un act (scris, electronic etc) atestând fapte și evenimente care au o semnificație juridică, ce este întocmit potrivit regulilor și care cuprinde elementele necesare, după caz.

Semnătura pe un document nu reprezintă un scop în sine. Semnătura, în mod normal, este necesară pentru a se atesta că documentul provine de la persoana/autoritatea anume menționată în conținut, după cum și prin ea se verifică, în mod normal, că autorul documentului are împuternicirile de a întocmi documentul respectiv. Problema falsificării semnăturii se pune în discuție atunci când există dubii că documentul este semnat nu de persoana menționată ca fiind autorul acesteia.

Raportat la cazul dedus judecării, Completul de judecată special al Curții Supreme de Justiție relevă odată în plus că, prevederile Codului administrativ se aplică în măsura în care nu contravin buchiei și spiritului Legii nr.26/2022. Activitatea Comisiei independente de evaluare este plenar reglementată de Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în conformitate cu Legea nr.26/2022, inclusiv și modalitatea de adoptare și semnare a unor decizii. Evident că art.121 din Cod administrativ în acest sens este inaplicabil, iar prevederile din Regulamentul citat *supra* nu prevăd nici o condiție de formă pentru semnătura de pe decizie, precum și eventuale consecințe în caz de nerespectare a acelei forme care nu e prevăzută.

Ținând cont de specificul modului desfășurării activității Comisiei, inclusiv a faptului că ședințele pot fi organizate online, fără ca membrii să fie prezenți în țară, aceștea au libertatea deplină de a decide în ce mod urmează a fi semnat actul care reprezintă rezultatul materializat al voinței lor: fie prin semnătură olografă, fie prin semnătură electronică, fie prin semnătură faximilă, fie printr-un mesaj electronic de exprimare a faptului că prin acesta se semnează actul, fie prin amplasarea unei semnături sub formă de cruce, etc. Faptul că modalitatea de semnare nu corespunde percepției reclamantului cum ar trebui să arate o semnătură a unei astfel de comisii, nu are nici o relevanță atât timp cât toți membrii Comisiei, inclusiv președintele acesteia, în mod neechivoc susțin că decizia care este obiectul examinării prezentei cauze reprezintă anume voința lor în procesul de reevaluare a candidatului Anatolie Gîrbu, voință materializată prin plasarea în ziua adoptării a deciziei pe pagina web a Comisiei, așa cum prevede Regulamentul. Iar, măsurile întreprinse de reclamant pentru a convinge instanța că membrii Comisiei independente de evaluare, prin modalitatea în care și-au semnat decizia, și-au "falsificat" propriul act, nu reprezintă altceva decât o încercare de a obstrucționa întregul proces de evaluare, prin invocarea unor vicii de procedură și ca rezultat prin aceasta să evite consecințele negative a unui eșec de a trece evaluarea pre-vetting.

Completul de judecată special reține că, reclamantul nu a prezentat pe parcursul procedurii de evaluare, nici în fața instanței de judecată probe care ar răsturna situația constatată de către Comisia independentă de evaluare.

La examinarea cererii de contestare, Completul de judecată special nu reevaluează circumstanțele evaluate deja de Comisie, însă se pronunță doar asupra faptului dacă au apărut circumstanțe noi, care puteau conduce la promovarea evaluării de către candidat, însă nu au fost examinate anterior în procesul de evaluare, ceea ce la caz nu a fost stabilit.

Alegațiile reclamantului importante soluționării litigiului au fost apreciate în raport cu constatările pârâtei și cadrului relevant aplicabil. Deși, reclamantul a pretins că pârâta nu a ținut cont de constatările din decizia din 01 august 2023 a Curții Supreme de Justiție, din textul deciziei contestate se atestă contrariul, iar criticile formulate nu sunt justificate și nu reprezintă decât dezacordul cu concluziile pârâtei, fără a contribui în măsura prevăzută de legislația în vigoare la răsturnarea acestora.

În consecință, Completul de judecată special reiterează că, în litigiul dedus judecătii nu se regăsesc temeuri legale de a anula decizia Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 3 din 05 decembrie 2023 „Cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor”. Decizia supusă controlului judiciar este emisă cu respectarea prevederilor legale, nefiind constatată existența unor circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat, iar în cadrul procedurii de reevaluare nu au fost admise erori procedurale grave de către Comisia de evaluare, care să afecteze caracterul echitabil al procedurii de evaluare. Astfel, cererea de contestare depusă de Anatolie Gîrbu cu privire la anularea deciziei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Subsecvent, având în vedere respingerea cererii de anulare a deciziei nr. 3 din 05 decembrie 2023, precum și pornind de la împuternicirile expres acordate prin art. 14 alin.(8) din Legea nr. 26/2022, Completul de judecată special nu poate dispune/obliga Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor să emită actul administrativ individual favorabil, de promovare a evaluării, conform art. 206 alin. (1) lit. a) și art.224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, potrivit pretenției reclamantului din a doua teză.

În conformitate cu art. 14 alin. (6), alin. (8) lit. a), alin. (9) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, Completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor,

d e c i d e:

Se respinge cererea de contestare depusă de Anatolie Gîrbu împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor cu privire la anularea deciziei nr. 3 din 05 decembrie 2023 „Cu privire la evaluarea reluată a lui Anatolie Gîrbu,

candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Procurorilor” și dispunerea/obligarea Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor de a emite actul administrativ individual favorabil, de promovare a evaluării.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos